

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

2/2024 - december

Udgivet af Fonden Det Tredie Testamente

Den nye kultur

Det uhåndgribelige i livserfaringen

Sund meditation

Videnskaben om Gud

Martin Luthers reformation

Det Tredie Testamente
og den nye spiritualitet

EN GAVE TIL DIG

Reinkarnation og skæbne i den ny kristendom

For nylig ved en samtale med en kirkelig kristen præst fik jeg at vide, at der i kristendommen ikke er noget, som hedder skæbne. Hvorpå jeg svarede, at Paulus jo sagde: ”Som du sår, skal du høste”, hvilket jo må være skæbneloven. Men den kirkelige kristendom er jo heller ikke den endelige kristendom. Jesus bebudede, at Talsmanden den Hellige Ånd senere skulle levere den fulde forklaring. Det er den forklaring, der nu ifølge Martinus nu er manifesteret med *Det Tredie Testamente* i form af åndsvidenskab eller den sande, intellektualiserede kristendom.

Derfor, lad os dvæle lidt ved hvad åndsvidenskabens siger om reinkarnation og skæbne. Hvad er liv? Det, der gør os levende er vores inderste ”jeg” og ikke den fysiske organisme. Der er altså forskel på skaberen og det skabte, den ene er det levende og det andet er dødt. Det er det usynlige jeg, der anvender organismen til oplevelse og skabelse – bevæger den og giver den liv – og ikke omvendt.

Livet er evigt. Det er kun organismer og tanker, der kan fødes og dø, skabes, nedbrydes og evigt fornyes. Ikke det evige ”jeg”, der er evigt uforanderligt. Når den fysiske krop ikke fungerer mere og dør, bliver den adskilt fra dette jeg. Livsoplevelsen fortsætter via en fødsel ind i den åndelige verden, hvorfra vi efter et hvileophold fødes i en ny fysisk organisme. Således skaber og oplever det samme jeg utallige kroppe, tilstande og udviklingstrin i logisk

rækkefølge og i kontakt med en evig guddommelig plan.

En del af denne plan kan vi iagttage gennem udviklingen i mineral-, plante-, og dyreriget. Ifølge åndsvidenskaben er meningen med denne proces at forny bevidstheden, så vi med tiden bliver fuldstændigt alkærlige. Vores egen bevidstheds udviklingshistorie står at læse i naturen – ”livets bog”. Det er en lang trinvis proces. Vi har f.eks. haft hundreder af abelignende inkarnationer i dyreriget, et rige vi endnu ikke er kommet helt ud af, hvilket ses på menneskehedens stadig dyriske og dræbende væremåde. Målet med denne proces er skabelsen af den fuldkomne og alkærlige bevidsthed. Kærlighed er logik. Set ud fra ét liv er det ikke så logisk. Men i det åndelige eller kosmiske perspektiv bliver alkærligheden synlig som matematisk logik. Skæbneloven (man høster som man sår) bevirker, at vores handlinger kommer tilbage til os selv. Det kærlige menneske, vil selv komme til at opleve den livslykke, det ønsker for sin næste. Men for at komme så langt, må det først opleve kontrasten. Derfor indgår der også verdenskrige, terror, konflikter og lidelse i ”livets skole”. Medlidenhedsevnen, empati og medfølelse er under udvikling. Alle vores tidligere oplevelser bestemmer vores nuværende bevidsthed, udviklingstrin, moral, sundhed, sygdom og øvrige anlæg. Oplevelserne sætter deres spor, uanset om vi kan huske dem i dag. Den humane evne er en virk-

ning af tidligere oplevelser. Den, der har oplevet megen smerte på et område, er beskyttet imod at opleve den samme lidelse igen og igen. Livet som helhed er fuldkommen lys og retfærdighed. Verdensaltet udtrykker Guds alkærlighed, alviden og almagt.

Hvad med reinkarnationen i Bibelen? I Østen har man jo kendt til idéen om genfødslen i årtusinder, men også i Bibelen kan vi læse om reinkarnation. En af datidens vise, det jødiske rådsmedlem Nikodemus, op søgte Jesus hemmeligt om natten for at spørge til emnet. Jesus svarede på Nikodemus’ spørgsmål: ”Sandelig, sandelig siger jeg dig. Den som ikke bliver født på ny, skal ingenlunde se guds rige”. (Joh 3,4). Kristus nævner også direkte Johannes Døberen som eksempel på reinkarnation. Disciple ne havde spurgt om Elias, der skulle komme: ”Da forstod disciplene, at han talte til dem om Johannes Døberen” (Matt 17,13). De kunne altså til dels rumme idéen om genfødsel, hvilket også ses af følgende ordveksling, hvor de spørger Jesus: ”Rabbi, hvem har syndet, han selv eller hans forældre, siden han er født blind?” (Joh 9,1). Spørgsmålet giver kun mening med et liv inden denne fødsel. Ellers kunne han jo ikke selv have skabt den medfødte tilstand.

Også Bibelens ord om ”evigt liv” betyder et liv uden begyndelse eller ende. Jo, der er sandelig mange nye logiske forklaringer om reinkarnationsprincippet og karmaloven i åndsvidenskabens, som jo er DEN NY KRISTENDOM.

Den ny Verdenskultur

Tidsskrift for Det Tredie Testamente

INDHOLD

Reinkarnation og skæbne i den ny kristendom	2
Den nye kultur	4
At indfange det uhåndgribelige i livserfaringen	10
Sund meditation	16
Videnskaben om Gud	20
Selvrefleksion åndsvidenskabeligt set	24
Martin Luthers reformation i lyset af bevidsthedens udvikling	26
Det Tredie Testamente og den nye spiritualitet	36
Vi er aldrig alene	42
Om Den ny Verdenskultur	44
Kurser og foredrag	45
Studiegrupper og uddelingssteder	46
Udstillinger 2025	47

Forsidebillede af Alex Gruber, Unsplash

Alle artikler, symboler og citater af Martinus © Martinus Institut

DEN NY VERDENSKULTUR

Kontakt

Forlaget Fonden Det Tredie Testamente
Vestre Gade 6A
DK-2605 Brøndby

Ansvarshavende redaktør: Jan Langekær
Email: jan@langekaer.dk
Tel: 2015 7811
CVR-nr.: 29146721
www.dettredietestamente.info

ISSN: 0904-0633

Redaktionen, skribenterne og andre, der
interessere sig for Martinus' analyser,
finansierer udgivelsen.

Bogholderi

MobilePay: 227366
Reg. nr. 3572, konto nr. 3572030989
IBAN konto nr.: DK6030003572030989
og SWIFT/BIC-kode: DABADKKK

Den nye kultur

Af Martinus

Menneskets færdiggørelse

Vi er ved at gå ind i en ny kultur, der vil blive baseret på alkærlighed. Kristus kom med en ny kultur til verden, men han kunne ikke forklare det intellektuelt for den tid. Han sagde: "Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu". Det skulle vente til senere tider, og nu er tiden kommet. Det, han ikke kunne fortælle dengang, var, hvordan Gud ville gøre menneskeheden færdig.

Den fornemste sætning i Bibelen er den, hvor man lader Gud sige: "Lader os gøre et menneske i vort billede efter vor lignelse". Hvad er "Guds billede"? – Ja, vi har lært, at Gud er almægtig, alvis og alkærlig, og det vil sige, at de levende væsener, som Gud ville skabe efter sin lignelse, også skulle nå frem til at blive almægtige, alvise og alkærlige. Det er målet.

Troen på dogmerne og ét liv

Dette kunne ikke fortælles tidligere, da man kendte så lidt til de kosmiske ting og troede, at der kun var ét liv. Et enkelt sølle liv er man ikke engang garanteret. Allerede inden man bliver født, kan man blive dræbt ved abort. Man kan dø lige efter fødslen, man kan dø i alle aldre. Hvad nu hvis man kun havde denne ene krop? – Jamen, så var det hele jo lige til lossepladsen. Hvis man kun havde dette ene liv, kunne man ikke udvikle sig. Troen på ét liv og kristendommens

dogmer var for mennesker, som ikke tænkte, og de var ikke beregnet på at skulle efterforskes.

De humane materialister

Nu er der mange mennesker, der finder kristendommen alt for naiv, fordi den ikke kan efterforskes. De regner med, at der ikke er nogen kristendom mere, at den er færdig, men den lever i bedste velgående. Der er millioner af mennesker, der er "kristne", selv om de ikke kaldes "kristne". Vi kalder disse mennesker "materialister", men deres humanitet viser, at de har været kristne i tidligere liv. De er meget humane, men de er blot ikke tilhængere af religiøse sekter og samfund, fordi de er vokset over trosstadiet. De er ikke tilhængere af noget som helst, men deres humanitet, den har de. Det ser vi ved jordskælv og andre naturkatastrofer, hvor hjælpen strømmer til fra mange lande. Hvis en fattig familie bliver nævnt i avisen, strømmer hjælpen også til. I verden kommer der megen hjælp og humanitet fra mennesker, som ikke regner sig selv for at være religiøse. De er materialister, og det er dem, der kommer til at modtage den nye verdenskultur, som nu er på vej.

Oplevelsen af mørket skaber bevidsthed

Menneskene er endnu ikke helt i Guds billede, som er denne alkærlighedens væremåde, der giver kosmisk

bevidsthed. For at kunne blive skabt i Guds billede må de lære modsætningen at kende og erfare mørket.

Den fysiske tilværelse er ikke den færdige tilværelse. Vi lever i virkeligheden slet ikke på det fysiske plan, hvor der kun er bevægelse. Men bevægelserne er logiske, de udgår fra det "levende noget" i os. Vi er på det åndelige og ikke på det fysiske plan, og derfor eksisterer "døden" heller ikke. På det fysiske plan, hvor Gud former mennesket, oplever vi "døden". Der kan vi "nyde af kundskabens træ", som er det daglige liv fra morgen til aften, hvor vi gør alle vore erfaringer på både godt og ondt. Det udvikler os, og vi bliver klogere og klogere, og vi får evne til "at kende forskel på godt og ondt ligesom Gud selv".

I begyndelsen af spiralkredsløbet har det levende væsen ingen bevidsthed ud over en salighedsbringende erindringstilstand, og det skal så til at lære at kunne leve livet. I dyreriget er organismen et krigsredskab, dyrene er byggede til at kunne angribe og forsvare sig, og dyreriget er en eneste stor krigsskueplads. Dyrene har ingen fri vilje, men derimod en selvopholdelsesdrift, der byder dem at kæmpe for at opretholde deres krop. Derved kommer dyrene til at lære mørket at kende, og det udvikler bevidstheden.

På abestadiet begynder væsenet at få en oprejst gang, forbenene eller

Den fysiske tilværelse er ikke den færdige tilværelse. Vi lever i virkeligheden slet ikke på det fysiske plan, hvor der kun er bevægelse. Men bevægelserne er logiske, de udgår fra det "levende noget" i os. Vi er på det åndelige og ikke på det fysiske plan, og derfor eksisterer "døden" heller ikke.

hænderne bliver frigjorte til bl.a. at kunne danne krigsredskaber. Menneskene er blevet mægtigt dygtige til at danne disse krigsredskaber, de er nået frem til at have forsvarskræfter, der er millioner af gange større end nødvendigt. Men det er noget, der skulle frem, for at de kunne opleve kulminationen af mørket. Hvordan skulle de få erfaringer om en bedre tilværelse, hvis de ikke fik lov til at prøve alting?

Jeget og skæbneloven.

Verdensaltets logik

Der er intet som helst fast punkt uden for de levende væsener. Der er klipper og hårde ting, men det er bare fortættede energier, fortættede vibrationer, det er ikke faste punkter. Det eneste faste punkt, hvorfra al energi udgår, er jeget. Jeget eller det faste punkt er en evig realitet, der er uden forklaring. Det eneste, man kan sige om det, er, at "det er et noget, som er". Enhver energiudfoldelse, bevægelse eller handling udgår fra dette faste punkt og kommer tilbage igen. Man er således selv årsag til sin skæbne.

Der skal andre væsener til at udløse eller være medier for denne skæbne, og det gælder såvel for den gode som for den onde skæbne. Vore venner er dem, der kommer med den gode skæbne. Vore såkaldte fjender er i virkeligheden ikke vore fjender, det er væsener, der kommer i berøring med vor aura for at udløse vor skæbne. Når de ikke er årsag til vor skæbne, er der ingen mening i, at vi bliver vrede på dem, i stedet skulle vi næsten være dem taknemmelige. Det gælder nemlig om at begynde at forstå, at det er ens eget, der kommer tilbage, at det er Gud, der viser os, hvad vi har gjort forkert.

Hvad så med vore fjender, der kommer med karmaen? – Ja, de laver skæbne til sig selv ved at give andre skæbne. Det er det samme princip, der gør sig gældende hele vejen. Der

er ingen, der kan lide uret, og ingen, der kan gøre uret.

Hvis der kunne ske uret, ville hele verdensaltet være af lave. Ja, med en sådan uregelmæssighed ville der slet ikke være noget verdensalt.

Ægteskabets og forelskelsessevns degeneration

Menneskene forvandler sig, og de har været under skabelse helt nede fra minerallivsenhederne. Det førende under menneskets skabelse gennem mange liv har været ægteskabet og parringsdriften. Igennem årtusinder, ja så at sige i hele menneskehedens historie, har det været det faste punkt, at mand og kvinde passede sammen og levede sammen med deres børn. Men nu er der ved at ske det, at ægteskabet ikke mere er det faste punkt, det har været. Vi ser, at mange unge mennesker ikke gifter sig, de flytter sammen og lever i såkaldte "papirløse ægteskaber", fordi forelskelsesevnen eller den kraft i dem, som bevirkede, at de giftede sig, er degenereret forfærdelig meget. I gamle dage kunne forelskelsen holde hele livet. Det kunne oven i købet være så galt, at hvis den hos den ene part gik over i utide, kunne den anden part næsten blive sindssyg. Sådan er det ikke i dag, hvor forelskelsen kun varer i meget kort tid, og så bliver væsenerne forelsket i en ny osv. Det er sådan set ingen afsporing. Forelskelsessevns degeneration er et led i den udvikling, hvor mennesket er ved at blive skabt om til at blive i Guds billede.

Lidelserne beforder alkærlighedens vækst

Menneskene kan kun få den skæbne, de selv har skabt, og derved udvikles de og lærer, hvad de skal gøre, og hvad de ikke skal gøre. Kærligheden vokser. De lærer at tilgive mere og mere og vokser over ægteskabet. For tiden er ægteskabets kærlighed den dominerende i eventyr, blade og aviser, men den er ikke andet end en

hormondrevet sympati, og derfor kan dyrene også have den. Alkærligheden kan kun blive til igennem alle de selvoplevede lidelser. Den ene lidelse efter den anden skaber en medfølelse og en medlidenhedsevne i os. Hvis man for eksempel selv engang har brækket et ben, er det meget nemt at forstå de smerter, som et andet menneske har, når det brækker benet. Hvis man er død af en vældig forfærdelig kræftlidelse, er det også nemt at sætte sig ind i et andet menneskes lidelser. På denne måde udvikler vi os human.

Skabelsen af mennesket i Guds billede i kraft af poludvikling

Vi er inde i en situation nu, hvor moralen er meget løssluppen, næsten alle vegne er der umoral. Det er for, at man kan lære, hvordan man ikke skal leve, og hvordan man skal leve for at være til glæde og velsignelse for hinanden.

Ægteskabet degenererer, og mange mennesker har udlevet ægteskabet. Men der er stadig mange mennesker, der ikke er færdige med ægteskabet, de ønsker det gammeldags ægteskab. Det må naturligvis dø af sig selv. Meningen med de unge mennesker, der ikke gifter sig, er, at de i kraft af en "poludvikling" skal nå frem til at blive frie væsener.

Ethvert levende væsen har en feminin pol og en maskulin pol. Hos nogle væsener er den maskuline pol dominerende, og det er hanvæsener. Hos andre er den feminine pol dominerende, og det er hunvæsener. Disse to køn er skabt til at leve sammen i ægteskab.

"Den ordinære pol", der er den maskuline i manden og den feminine i kvinden, varetager alle interesser, der har med ægteskabet at gøre, dvs. mage, afkom, føde, bolig, klæder osv. "Den modsatte pol" står for alt, der ikke kommer ægteskabet ved. Det er al den videnskab, al den intellektualitet og alle de mange, mange forskellige interesser, som

menneskene er nået frem til. Det er denne modsatte pol, der skal gøre dem til "mennesket i Guds billede".

Troskab i ægteskabet

Når man nu lærer, at ægteskabet er noget, der hører op, betyder det ikke, at man pludselig kan være troløs og løbe fra sit ægteskab. Livet vil forandre, at man er ærlig og holder sit løfte. Mange mennesker føler sig allerede bundet i ægteskabet, men man kan ikke anvende mine polanalyser som undskyldning for at forlade sit ægteskab. Man kan ikke uden videre gå fra den anden part, man må have en vis ordening med hinanden. Det er forkert at tro, at man bare kan skeje ud og narre andre, men det vil man så også få lært. Det er ikke noget, jeg skal kritisere, for min skyld må folk naturligvis være, som de vil, og gøre som de vil.

Men nu da ægteskabet er i opløsning, er det på tide, at disse analyser er blevet manifesteret.

Den seksuelle forvandling

Men der er endnu en mening med den modsatte pol, udover at mennesket skal blive intellektuelt og vokse fri af ægteskabet. Den danner mennesket til at få interesse og sympati for sit eget køn. Det har været noget, som menneskene har haft meget vanskeligt ved at forstå, og mange mennesker i dag kan ikke forstå det. Hvordan kan det være, at mennesket kommer til at holde af sit eget køn? – Jo, manden begynder at blive bevidst i sin modsatte eller feminine pol, og den er ikke interesseret i det feminine, men derimod i det maskuline. På samme måde begynder kvinden at blive bevidst i sin maskuline pol, der er interesseret i det feminine. Derfor kommer man til at elske sit eget køn.

Nu er det klart, at noget, der er i sin begyndelse, ikke kan være fuldkomment. Der er mange udskejelser og afsporinger, og det har været forfulgt og forbudt af politiet. Moses siger oven i købet: "Hvis en

"Den ordinære pol", der er den maskuline i manden og den feminine i kvinden, varetager alle interesser, der har med ægteskabet at gøre, dvs. mage, afkom, føde, bolig, klæder osv. "Den modsatte pol" står for alt, der ikke kommer ægteskabet ved. Det er al den videnskab, al den intellektualitet og alle de mange, mange forskellige interesser, som menneskene er nået frem til. Det er denne modsatte pol, der skal gøre dem til "mennesket i Guds billede".

mand ligger ved en anden mand, ligesom en mand ligger ved en kvinde, så er han hjemfalden til døden”. Moses var meget strengt imod det, men nu er det ved at begynde at blive frit. Folk begynder at forstå, at det at elske sit eget køn ikke bare er en vane eller tilbøjelighed, men at det er en virkelig tilstand, som mennesket vokser frem til.

Det homoseksuelle eller dobbeltpolede menneske

Efterhånden som mennesket kommer igennem mørket, bliver det mildere og begynder at få en ny sympati, som ikke har med ægteskabet at gøre. Denne nye sympati, som jeg kalder “alkærligheden”, vokser hos det dobbeltpolede eller homoseksuelle menneske. Jeg ynder ikke at kalde det “homoseksuel”, da det homoseksuelle begreb har fået et forfærdeligt ry, fordi folk ikke vidste, hvad det var, og troede, at det var afsporet. De så kun de mennesker, der skejede ud og var afsporede, de så ikke de virkeligt normale homoseksuelle eller dobbeltpolede mennesker. At være homoseksuel er ikke noget forkert. Det er noget, mennesket ikke kan gøre for. Det bliver alle mennesker. Der er ingen undtagelse.

Den tilstand, hvor mennesket elsker sit eget køn, er ikke en vedvarende tilstand, det er en overgangstilstand mellem dyret og det rigtige menneske. Det er således kun foreløbigt, at mennesket kommer til at elske sit eget køn, da der til sidst ikke findes to forskellige køn. De to køn bliver ens. Manden bliver til et menneske, og kvinden bliver til et menneske – til mennesket i Guds billede.

Kristusvæsener

For at blive i Guds billede må mennesket være en fuldkommen og nøjagtig kopi af Gud, der er alkærlig, alvis og almægtig. Derfor kunne Kristus også sige: “Mig er givet al magt i himmelen og på jorden”.

Når vi når frem til det stadium, er vi ikke bundet til reinkarnation eller en fysiske krop, så har vi den krop, vi tænker os. Der er ingen afstande, og man har adgang til hele verdensaltet. Når man får denne kosmiske bevidsthed, smelter ens bevidsthed sammen med de mange andre “kristusbevidstheder”, der eksisterer. Kristus er nemlig ikke et enkelt menneske eller en enkelt guddom, der er millioner af kristusvæsener. Vi bliver alle sammen kristusvæsener. Det er målet.

Kristus er modellen på det færdige menneske

Hvorledes kunne Kristus vide, at man skal tilgive ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange? – Hvorledes kunne han gå på vandet og stille stormen på søen? – Hvordan kunne han helbrede syge mennesker blot ved sin tankes magt? – Det kunne han takket være erfaringen om mørket.

Kristus er modellen på det fuldkomne menneske. Ved korsfæstelsen viste han, hvor langt man skal gå. I den værste smerte på korset kunne han bede for sine bødler: “Fader forlad dem, thi de vide ikke, hvad de gøre”. Man skal tilgive alt, og “man skal tage sit kors”, som han sagde.

Det er ikke noget, man kan gå hen at gøre i dag. Det kan ikke hjælpe, at jeg siger til mennesker, at de skal finde sig i alt muligt. Men med tiden udvikler de sig til at komme dertil. Lidt efter lidt bliver menneskene kærligt anlagt, og efterhånden nærner de ikke at gøre det eller det.

Den lidelse, som Kristus blev påført, var ikke karma. Han behøvede ikke den lidelse, da han for længst var kosmisk voksen eller fuldkommen. Han påtog sig frivilligt denne lidelse, fordi menneskeheden skulle have en model på, hvor langt man skal kunne gå i sin tilgivelse. Man skal tilgive alt! – Hvis vi ikke skulle blive ligesom Kristus, var der

ingen mening i, at han skulle være model.

Dommedag eller Moses-kulturens undergang. Kristus-kulturen er den nye verdenskultur

Vi er på vej ind i en ny verdenskultur, en Kristus-kultur, der ikke i den grad vil være baseret på ægteskabet, men på mennesker, der er ved at blive udviklet til frie mennesker eller kristusvæsener.

Men først skal vi igennem en vis katastrofe eller et “ragnarok”. Ragnarok kan man måske ikke kalde det, fordi det er et led i udviklingen. Det er denne “dommedag”, som skulle komme samtidigt med “Kristi genkomst”.

Denne meget ubehagelige tilstand og store forandring er lige på trapperne. Medregner man anden verdenskrig, kan man sige, at denne “dommedag” allerede er igang. Det, der vil komme, vil ændre verden fuldstændigt, og i næste årtusind vil vi få en hel anden verdenskultur end den nuværende Moses-kultur eller Moses-epoke, der er på retur.

Moses-kulturens love er baseret på hævn og straf, på “øje for øje og tand for tand”, men Kristus siger, at man skal tilgive.

Moses-kulturen er baseret på ægteskabet, men den kommende kultur vil blive baseret på Kristus-bevidstheden. Kristus viste, at man skal være trofast og ærlig osv, men han henviste ikke til ægteskabet, han henviste til, at man skal elske sin næste som sig selv og Gud over alle ting. Når man elsker sin næste som sig selv, så elsker man også Gud over alle ting, for Gud er jo ens næste.

Dommedagen med dens forfærdelige oplevelser vil omskabe mange mennesker. Hvor mange blev der ikke omskabt under anden verdenskrig? – De, der havde de mest forfærdelige lidelser og blev pint og plaget til døde på de mest grusomme måder, vil have en anden bevidsthed, når de fødes igen. De, der nu kom-

mer ind i det nye buldrende mørke, vil også blive omskabte. Vi skal alle sammen nå frem til fuldkommenheden.

Det bliver ikke behageligt, så længe “ragnarok” står på, men der må man regne med, at man ikke kan få anden skæbne end den, man har til gode, og når man så passer på ikke at lave andet end godt, kan man heller ikke få mørke tilbage.

Menneskene er under god beskyttelse, selv om det tilsyneladende somme tider kan være temmelig slemt. Alle er i virkeligheden under Guds beskyttelse eller i Guds varetægt. Alt det mørke er ikke andet end nødvendige, fuldstændig logiske processer, der må til, for at man kan komme til at overvinde mørket og få en bevidsthed som Gud. Hvordan skulle man få en bevidsthed, der var herre over alt mørke og kendte til alt mørke, hvis ikke man havde oplevet det personligt med sin egen krop? – Det er ikke nok, at man har læst det hos andre, vi må alle sammen opleve det.

Djævlebevidstheden

Det er glædeligt, at mange mennesker verden over har overvundet kulationen af mørket og “djævlebevidstheden”. Dengang jeg skulle skrive disse analyser, blev jeg lidt betænkelig: “Skulle jeg skrive djævlebevidsthed?” – Men jeg måtte skrive det, fordi det *er* “djævlebevidsthed”. Det er ikke en dyrebevidsthed, der laver atombomber og ødelægger hele byer. Der er en del mennesker, der endnu lever i djævlebevidstheden. Det er dem, der kidnapper eller skyder folk ned for føde og der i den grad ikke har den mindste medfølelse med andre mennesker. De mennesker, der i dag lever et pænt og fornuftigt liv, der ikke nænner at pine andre mennesker og dræbe dyr, er alle kommet over djævlebevidstheden, og den karma, de har tilbage, er ikke så forfærdelig. Men karmaen for de mennesker, der ikke er kom-

met over “djævlebevidstheden”, vil blive samlet i den verdenskrig, der nu står for døren og snart vil rulle hen over jorden.

Der er en del mennesker, der tilhører andre kloder, og de, der ikke kan nå at blive færdige til kosmisk bevidsthed, må fortsætte deres reinkarnation på andre kloder, hvor de så kan få deres naturlige udviklingsmuligheder. Jorden vokser frem til en tilstand, hvor der kun vil inkarnere mennesker, som er modne til at kunne tage kosmisk bevidsthed.

Forsvaret er menneskehedens største problem

Dengang Jesus blev korsfæstet, opførte “forsvarets logik”. Menneskene har forsvaret sig helt nede fra dyrets stadium og fremefter, og i dag har de et meget stort forsvar med millioner af hestekræfter mere, end de skal bruge, med atombomber og masser af forskellige mærkværdige, geniale krigsredskaber. Det er som om, de skal kæmpe med en anden klode og ikke med deres egne folk på jorden. Det er akkurat, som man bruger kanoner til at fange lopper med. Ja, så voldsomt degenereret og naivt er det. Men det afværger ingen krig. Det garanterer ingen fred. Den store lære, de skal have ud af det, de oplever, er, at man skal ikke forsvare sig.

Kristus siger, at man skal tilgive sin næste ikke blot syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange dagligt. Alle vegne viser han tilgivelse. Det er den rette yoga, det er fremtidens vej.

Skandinavien er beskyttet

Her i Skandinavien har vi det bedst. Det er det bedste sted på jorden. Her er vi mest beskyttet, og her kommer impulserne fra de kosmiske verdener. Det er her, den kosmiske bevidsthed er blevet åbenbaret og skulle åbenbares for menneskene. Her er de mennesker, som er modtagelige for den, og efterhånden vil det gå ud til mange flere mennesker over hele

verden, når det nu bliver givet frit af Forsynet.

En international verdensstyrelse

I næste århundrede vil stormagterne komme til at miste deres magt, og man vil komme til at samles om at rette verden op ved at skabe en international folkeret, der forbyder krig. Man vil komme til at ordne det således, at hele verden kommer under en fælles styrelse, så der ikke er nogen, der hersker over olien eller andre værdier. Man kan ikke have, at nogle enkelte mennesker sidder og råder over værdierne, for jorden og dens værdier tilhører alle mennesker. Efterhånden vil verden blive umådelig fuldkommen.

”Talsmanden den hellige ånd” i form af kosmiske analyser bliver fremtidens løsning

Relativt set har menneskene ikke så mange liv tilbage, før de får polerne i balance og får “kosmisk bevidsthed”. Jeg har oplevet det og kan derfor fortælle om det. Begge poler i mig er jævnbyrdige eller i fuldstændig balance, og jeg er ikke et hanvæsen i almindelig forstand, jeg er heller ikke et hunvæsen.

Det er blevet min opgave eller mission at fortælle det, som Kristus ikke kunne fortælle, og det kan jeg sige med så megen desto større kraft, eftersom jeg blev overskygget af Kristus selv ved den oplevelse, som jeg har kaldt “den hvide ildåb”. Dagen efter fik jeg en højere åndelig oplevelse, da jeg gennemgik “den gyldne ildåb”, hvor jeg fik denne viden og denne evne, som jeg har nu. Det er ikke nær alt det, som jeg i virkeligheden har adgang til, der er blevet beskrevet, det er begrænset til den viden, som menneskene skal have.

Kristus sagde: “Jeg har endnu meget at sige jer, men I kan ikke bære det nu”, og nogle mennesker tror, Kristus personligt kommer tilbage. Men Kristus kommer ikke i fy-

Når vi når frem til det stadium, er vi ikke bundet til reinkarnation eller en fysiske krop, så har vi den krop, vi tænker os. Der er ingen afstande, og man har adgang til hele verdensaltet. Når man får denne kosmiske bevidsthed, smelter ens bevidsthed sammen med de mange andre "kristus-bevidstheder", der eksisterer.

sisk personlighed, og han sagde selv, at han ikke kom tilbage: "Faderen skal sende talsmanden den hellige ånd, han skal lære jer alle ting, og minde jer om alle ting, som jeg har sagt jer. Han skal tage af mit og forkynde jer. Alt, hvad Faderen har, er mit, derfor sagde jeg, at han skal tage af mit og forkynde jer". – "Talsmanden den hellige ånd" er den højeste visdom. Det er denne ånd, der skal frugtbar gøre livet, det er den, der bliver fremtidens løsning. De

kosmiske analyser er det "meget", som Kristus ikke kunne fortælle.

Analyserne er helt frie. Vi er begyndelsen til den nye verdenskultur

Det ene fornødne er ikke det, at man mediterer, at man tilhører den retning eller det religiøse samfund. Det er selvfølgelig udmærket alt sammen, og det skal man have lov til at blive ved med, så længe man har lyst. Men de vil alle sammen komme til dette her. De kosmiske analyser og den visdom, som jeg har manifesteret, er den nye verdenskultur. Det er ikke nogen sekt, der er ikke nogen indmeldelse, og der er ikke nogen udmeldelse, og der er ingen love og paragraffer og ikke noget med at påbyde menneskene noget. Adgangen til analyserne er lige så fri som til solens skin. Man kan komme og læse det og være med i det, man kan være glad for det og være med til at støtte. Man kan lade være, og man kan gå fra det, alt eftersom man har lyst. Man skal ikke være bundet af noget. Det er helt frit! –

Jeg siger også: "Det er ikke så vigtigt, at vi er enige om analyserne, men det er vigtigt, at vi er venner. Det med analyserne skal nok ordne sig, det ordner karmaen. Vi behøver ikke at sidde og prædike så meget for hinanden. Men det gælder om at være venner. Det gælder om at lære at finde sig i, at "næsten" kan være i dårligt humør eller komme med ubehageligheder. Efterhånden bliver det let at handle på denne måde. Til sidst kan man slet ikke lade være. Man kommer ikke ud i fjendskab, man bliver lykkelig, og det hele bliver meget dejligt, lyst og smukt".

Vi er begyndelsen til den nye verdenskultur, vi har den viden, som folk skal have. Den vil engang blive bredt ud over hele verden. Den har allerede megen grobund, kan man se, vi får breve næsten fra hele verden, skønt bøgerne endnu ikke er gået ud på de store forlag. Mine analyser og

mine bøger er nemlig ikke givet fri af Forsynet, før "Det Tredie Testamente" er kommet ud på de store forlag. Så vil der blive meget røre omkring det, så vil det få sin velsignelse og sin forbandelse. Men vi behøver ikke at være bange for forbandelsen, for vi forbander ikke selv nogen, og så kan vi ikke røres på denne måde.

Målet med udviklingen

Det, der var det vigtige, var det med de unge mennesker, der ikke føler sig lykkelige i ægteskabet eller går ind i "papirløse ægteskaber". De må regne med, at poludviklingen fortsætter, at den modsatte pol kommer frem, så de kommer til at synes om deres eget køn. Ligesom der for ægteskabet er moral, så er der moral for homoseksualitet eller dobbeltpolethed. Man skal ikke være uærlig, og man skal ikke udnytte andre. Man må lære at forstå, at alle mennesker vil blive dobbeltpolede. De er allerede begyndende dobbeltpolede, men det er ikke alle, der er bevidste i det. Menneskets intellektualitet og hele den bevidsthedsside, der ikke kommer ægteskabet ved, er den modsatte pol. Den modsatte pol vokser stadig, og det, der trækker folk til mine foredrag, er deres modsatte pol. Det er mændenes feminine pol og kvindernes maskuline pol, der gør det. Men engang smelter de sammen, og så er man hverken mand eller kvinde, men et menneske i Guds billede. Det er det store mål med udviklingen nu.

Artiklen er baseret på en båndoptagelse fra søndag den 26. marts 1978, hvor Martinus taler for hovedsageligt unge mennesker fra påske-arbejdsholdet på Terrassen i Martinus Center Klint. Bearbejdelse af båndafskrift af Ole Therkelsen samt hovedparten af stykoverskrifterne. © Martinus Institut.

Det kosmiske glimt kom som et “knockout-slag” mod hele min personlighed. At gå tilbage, hvor jeg kom fra, var utænkeligt. Min tid som direktør var forbi

At indfange det uhåndgribelige i livserfaringen

Af Thor Gjörvad

Mit liv var baseret på styrke, intelligens og evnen til at klare alting selv. Det var det verdensbillede, jeg havde med hjemmefra. Et materielt livssyn, som jeg delte med alle andre i mine omgivelser. I skolen, til idræt og blandt venner. Og som vi kan konstatere, er det stadig det livssyn, der præger vores kultur.

Jeg fortalte en bekendt, at jeg ikke havde det særlig godt og fik anbefalet et kursus på en uge i Dalarna om Zen-meditation og kropsbevidsthed. Jeg tog dertil, og for første gang kom jeg i kontakt med mine følelser og kunne græde. Det var et tøbrud. Mit liv var trængt. Jeg var presset fra forskellige sider og vidste

ikke, hvordan jeg skulle komme videre. Jeg troede ikke på Gud. En kold vinternat gik jeg ud i skoven. Betragtede den klare stjernehimmel og bad til Gud for første gang.

Tre uger senere fik jeg besøg af Helligånden. Om aftenen var jeg gået i seng og havde lagt mig ved siden af min kone. Vågnede midt om natten og følte, at jeg skulle gå op i stuen og lægge mig på sofaen.

Efter noget tid vågnede jeg af søvnen og kunne mærke, at der var nogen i rummet – en tilstedeværelse – men kunne ikke se nogen. Jeg blev forskrækket og bange. Hvad var dette? Efter et stykke tid begyndte denne kraft, som jeg ikke kendte, at

pulsere i min krop. Det var så behageligt, at jeg bare slappede af, og kraften vibrerede i hver celle i min krop. En følelse af nærvær og kærlighed der overgik alt, hvad jeg nogensinde havde oplevet eller læst om. Jeg oplevede en kærlighed langt ud over alt i min begrebsverden. Jeg gav bare slip og accepterede denne vidunderlige oplevelse. Jeg sov til daggry.

Næste nat var det det samme. Vågnede midt om natten og gik ind i stuen til sofaen og havde det på samme måde som aftenen før. Jeg sov ikke den nat, men var fuld af undren over, hvad det var, der var sket med mig.

[Foto: Rose Erkul, Usplash]

Om morgenen bemærkede jeg, at mine sanser var forandrede. Hørelse, syn og lugtesans var forstærket, og jeg gik rundt i en lykkerus. Intuitivt vidste jeg, at jeg ikke kan dø. At den fysiske verden er et værksted for os sjæle til at udvikle os i. Den virkelige verden, den åndelige verden, kunne jeg glimtvis fornemme.

Den første tid med dig var euforisk. Alverdens mørke forsvandt. Du var i mig, og jeg var i dig. Stærkt og tydeligt. Du fyldte mig med alt, som min sjæl nogensinde havde drømt om. Lykke, håb, glæde og kærlighed. Jeg elskede, for første gang, livet. Blot dette at være til. Uden krav, uden præstation.

Mine sanser var vidtåbne. Jeg kunne mærke ting uden for min kontrol. Jeg kunne gennemskue materien og se, at den blot er en illusion. Jeg kunne se og føle, at alting er ét. At alt liv er helligt. At alting er levende. Stenene, træerne og blomsterne. Når jeg drak vand, vidste jeg, at livet fyldte hver celle i min krop. Når jeg åbnede vinduet og indåndede luften, kunne luftens hellighed mærkes helt ned i tæerne. Jeg kunne se mig selv og mine medmennesker, at de som jeg var i en ufærdig tilstand. Jeg kunne se mine medmenneskers aura. Jeg kunne se deres mørke. Kunne læse deres tanker. Mit eget mørke blev først tydeligt måneder efter, at

jeg var gået ned fra forklarelsens bjerg.

Det grundlæggende i mit glimt var en Kristus-oplevelse. Jeg så mig selv på Golgata og kunne høre masserne skrike "korsfæst, korsfæst". Jeg var i panik, da røverne gik fri, og den uskyldige blev korsfæstet. Efter dette var jeg tvungen til at søge, hvor Jesus Kristus var at finde. Jeg gik til travbanen Solvalla i Stockholm og mødte her en soldat fra Frelsens Hær, som jeg spurgte, hvor jeg fandt Kristus. "Da må du gå til Kungsholms kirke". Jeg parkerede bilen ved kirken og mødte en præst ved indgangen. Jeg fremførte mit ærinde, men præsten sagde, at kirken var

lukket, og at jeg kunne komme tilbage mandag. På vejen til kontoret, så jeg dette malet på en fjeldvæg: "Jesus lever, gør du?" Det stod malet i gul farve. Jeg stoppede bilen og blev grebet af situationen. Fra gul gik farven over til at begynde at pulsere i guld, og jeg begyndte at græde.

Efter at være nået vel frem til kontoret tog jeg alt personalet ind på mit kontor, da vi havde en personkonflikt. Jeg sagde, at jeg ikke vidste, hvordan jeg skulle løse dette og begyndte at græde. Dagen efter, da jeg kom til kontoret, var det, som om jeg kom til et nyt sted. Medarbejderne tog imod mig med blomster og forskellige fade med frugt. Jeg hørte aldrig siden om personalekonflikten. Jeg forstod, at når jeg viste min sårbarhed, virkede det også som en helbredende kraft for personalet. Det var et mirakel.

På vejen hjem holdt jeg for rødt lys. Forstod ikke, hvad der skete. Jeg begyndte at rødme og kunne se i spejlet, at jeg havde et kysmærke på mine læber. Jeg var blevet kysset af min skytsengel. Min kraft var enorm. Jeg var som Superman. På en bondegård hjalp jeg med at få en stor sten fjernet fra en skråning med en løftestang. Jeg fik stenen fjernet og kunne se, at løftestangen havde bøjet sig. På Rhodos svømmede jeg med fuld kraft en kilometer ud i havet og tilbage uden at få åndenød. Jeg sov i 2-3 timer i døgnet.

I Stockholm mødte jeg Maria, der var journalist, og jeg fortalte hende om min oplevelse. Hun ville, at jeg skulle komme til Gøteborg. Der havde hun en bog, som hun ville give mig.

En uge senere besøgte jeg hende i Gøteborg. Hun gav mig første bind af *Det Tredie Testamente* af Martinus. Jeg var kørt derned i bil, og på vej hjem begyndte jeg at læse i bogen og blev fuldstændig betaget af, hvad der stod. Jeg forstod straks, at denne mand, Martinus, han vidste præcis, hvad det handlede om. Det

Under mit kosmiske glimt havde jeg intuitivt fået kosmiske sandheder ind i mit hoved med sådan en hastighed, at jeg næsten ikke kunne tage imod det hele. Jeg måtte derfor bede om, at det stoppede, da det var på grænsen af, hvad jeg kunne klare. Mit hoved var ved at sprænges. Da jeg læste bøgerne, var det en bekræftelse af, at Martinus' tekster er sande og evige.

tog mig hele dagen og hele natten at køre hjem. Jeg kørte en strækning og stoppede så for at læse. Sådan fortsatte det. Teksten gik direkte ind og forbandt sig med min egen oplevelse. Hvilken lykke at føle sig forstået.

For nogle år siden blev jeg under et introduktionsforedrag på et bibliotek spurgt, om jeg havde læst alt, hvad Martinus har skrevet. Jeg svarede som sandt var: "Nej, det har jeg ikke, men jeg har læst hele første bind af *Livets Bog* et par gange, og det er som bekendt introduktion til de øvrige bind". Jeg forstod alt. Og alle småbøgerne. Det er små perler.

Under mit kosmiske glimt havde jeg intuitivt fået kosmiske sandheder ind i mit hoved med sådan en hastighed, at jeg næsten ikke kunne tage imod det hele. Jeg måtte derfor bede om, at det stoppede, da det var på grænsen af, hvad jeg kunne klare. Mit hoved var ved at sprænges. Da jeg læste bøgerne, var det en bekræftelse af, at Martinus' tekster er sande og evige. Til mine foredrag plejer jeg derfor i spøg at sige, at jeg har fået hele Det Tredie Testaments verdensbillede intravenøst via drop. Guddommen vidste jo, at jeg var dyslektiker, så jeg behøvede ikke at gå via det skrevne ord for at forstå. Efter oplevelsen er det dog blevet lettere og lettere at læse.

Året efter tog jeg til Klint for at møde denne mærkelige mand – Martinus – men han havde forladt jorderlivet to år tidligere. De foredrag, jeg lyttede til, gav mig ikke noget. De talte om kærlighed, men jeg kunne ikke mærke det. Den eneste, jeg blev berørt af at lytte til, var Rolf Elving.

Jeg fik i hvert fald cirka 5 måneder i lyksalighed, men derefter var det tid til at møde mit eget mørke. Du tvang mig ind i de endnu uopdagede skygger af mørke. En meget tung depression overtog derefter mit liv i flere år. Der fratog du mig min tanke og min følelse. Du placerede mig i mørkekammeret. Der var intet liv

dér, kun håbløshed og meningsløshed.

Det gjorde mig kraftsløs, jeg kunne knapt gå. Der måtte jeg lede og søge. Der måtte jeg græde og længe.

Min reddende engel var min sambo Christina. Hun reddede mit liv med sin omsorg og kærlighed.

Jeg troede, du havde forladt mig, men sådan var det ikke. Jeg beholdt din lygte af lys i min kerne og sjæl. Uden videnskaben om min lysoplevelse var jeg faret vild. Gået under.

Hvorfor skal søgningen tage så lang tid inden klarhed og lys bliver permanent nærværende? Og jeg som

troede at forstå, hvad det betyder at søge.

Jeg kan sige, at jeg gik fra at være ateist til at blive troende. Og fra tro til videnskab og tillid til det guddommelige. Al min frygt er væk. Det er, som om den er blevet kastet i ilden. Jeg føler ikke længere angst. Jeg har gennemgået en kosmisk operation, som her i de modne år har givet mig balance i livet. Balance i mit indre og i forhold til mine medmennesker og dyb taknemmelighed til vores Fader i himlen og til Martinus.

I dag føler jeg kun taknemmelighed. For min lysoplevelse og mit kosmiske glimt. For det var Marti-

nus, der forklarede, at jeg ikke var skør, men at jeg er "på vej", som vi alle er. Mod lys og klarhed. Uden oplevelsen kunne jeg ikke have arrangeret de mange udstillinger om Martinus åndsvidenskab på svenske biblioteker. Bøn om vejledning flere gange dagligt er blevet en rutine.

Oversat fra svensk af Jes Arbov

Thor Gjörvad er født 1947 i Norge. Han er uddannet markedsøkonom og har været administrerende direktør for Miele Sverige.

En åndelig oplevelse vendte op og ned på hans tilværelse, og han kunne ikke længere fortsætte som direktør og måtte finde en anden levevej.

Han købte en gammel Brugs i Ängelsberg og begyndte at bage fladbrød på kartofler – "Englebrød". Sammen med sin kone Annicka, der er skuespiller og præst, indrettede de et lille teater, "Brød & Skuespil", hvor hun sang og spillede.

I dag er der også indrettet en café med den samme Martinus-udstilling, "Et vindue til evigheden", som Thor har sat op på mere end 60 biblioteker og et stort antal helsemesser rundt om i Sverige, hvilket har resulteret i, at der er oprettet nye studiegrupper fra Haparanda til Trelleborg. Som et resultat af udstillingerne har der desuden været bragt omkring 40 artikler i svenske aviser, hvilket betyder, at flere hundrede tusinde svenskere i dag kender til *Det Tredie Testamentes* eksistens.

På caféen er naturligvis alle hjerteligt velkomne. Og som Thor siger: "Det er blot at lade høre fra sig, så åbner jeg. Velkommen!"

Thor Gjörvad
Ängelsbergsvägen 98
73790 Ängelsberg

Email: naturmed@telia.com,
Mobil: +46 701 700 463

Detektiv

I evighedsperspektiv er jeg min egen detektiv.
Ledende efter spor, hvor som helst i galaksen jeg går.

I hvilken retning er jeg på vej,
det undrer jeg mig ofte over,
når livet på Jorden bliver mig for stejlt.

Da hvisker stille min usynlige ven,
du er ikke rigtig kommet hjem endnu.
Du rejser stadig indad i dit eget bryst,
og på den vej er det mig, der giver dig trøst.

Fortsæt blot, vær stille, det er DETEKTIV
ikke langt til din sommerfugls vinge, det er “jeg”,
og snart skal alting blive så godt.

Jeg venter på dig i “evighedens tempelsal”,
men jeg beder dig, – gå dertil via ydmyghedens portal.
For først da bliver du hel og skal aldrig mere føler dig
som en del,
for først da er du blevet “EN HEL DEL”.

Thor Gjörvad, 1997

Oversat fra svensk af Jes Arbov

Der findes ufarlige, men også mere risikobetonede former for meditation

Sund meditation

Af Catharina Kusk

Meditation bliver ofte betragtet som et redskab til at opnå indre ro og højere bevidsthed. Men Martinus advarer om risikoen ved at forsøge på at fremskynde åndelig udvikling gennem meditation eller andre metoder. Den åndelige vækst bør foregå naturligt gennem livets oplevelser, lidelser og karmaloven.

Det er muligt gennem længere tids intensiv meditationspraksis, at få det Martinus kalder nedslag af kosmiske kræfter. Der er tale om meget stærke guddommelige kræfter, som vores fysiske bevidsthed kun kan tåle, hvis vi har udviklet os tilstrækkeligt. Hvis vi derimod ikke har opnået fuldkommen næstekærlighed gennem praktiske handlinger, kan resten af dette liv og de kommende tage skade.¹

Vi hører om mennesker, der har levet helt alene og opnået åndelig indsigt gennem intensiv meditation i

årevis. Det kan få os til at tro, at de er meget højt udviklede, men om det siger Martinus, at det ikke er en god idé at søge åndelig læring ved at isolere sig og meditere alene. Åndelig udvikling bør ske naturligt gennem livet, og vi bør derfor stræbe efter at udvikle vores humane evne på en naturlig måde ved at møde dagligdagens udfordringer og acceptere de karmiske processer.

Det kan være fristende at trække sig tilbage fra verdens kaos og grusomheder, men vi har brug for at være blandt andre mennesker for at udvikle en sund human evne. Gennem samspillet med andre lærer vi om livets love, som til sidst fører os mod kosmisk bevidsthed. Hvis meditation bruges som en flugt eller en måde at undgå livets erfaringer på, kan det forsinke vores udvikling.

Martinus skriver i artiklen “*Døende Kulturfaktorer*”, at “*Meditation*

og ensomhed er ikke de idealer, som kan føre menneskeheden frem til fuldkommenhed, fred og lykke”. Han fortæller om eremitten, der måske nok er blevet et hjerteligt og venligt menneske gennem sine daglige rutiner, men har gennemgået en kunstig træning gennem meditation og haft mere fokus på sin åndelige udvikling end livet her på jorden. Eremitten er ikke blevet et fuldkomment menneske ved at slippe alle bånd på jorden og gå ind i ensomheden. Da der er tale om en kunstig udvikling, er den ikke varig, og derfor er det også tvivlsomt, om han kan blive ved med at være et kærligt menneske, hvis han kommer tilbage til samfundet og bliver mødt af modstand fra sine medmennesker. Når den åndelige indstilling er overdimensioneret i forhold til det moralske udviklingstrin, opstår der disharmoni. Derfor bør vi stræbe efter at opnå en sund

[Foto: Jaida Stewart. Unsplash]

åndelig balance ved at leve i harmoni med både vores medmennesker og naturen – i stedet for at søge ekstreme åndelige oplevelser.

Det er sundt at tage en pause fra hverdagens stress og bruge lidt tid på at vende tankerne indad. Så hvad kan du gøre, hvis du gerne vil have en sikker daglig meditationspraksis? I småbogen *Meditation* kapitel 12 inspireres vi til at bruge Fader Vor både som bøn og meditation:

“En meditation over Fader Vor udgør den allerhøjeste meditation, der findes, idet den styrker og underbygger vejen til lyset uden på nogen som helst måde at være en fælde eller fare for dens udøvere. Hvis den ikke var bedre meditationsobjekt end de mange andre mere eller mindre primitive og farlige, der findes, var det jo aldeles unødvendigt for Kristus at komme med denne bøn. Denne bøn er en strålende livsind-

stilling til Guddommen og alt andet levende, hvilket vil sige til vores næste.”

Måske er du faldet i fælden med at sige bønnen Fader Vor som en automatisk remse. Prøv at bruge bønnen som en form for meditation. Du kan udvælge et ord eller en sætning, som du siger stille for dig selv. Sæt dig for eksempel roligt i 10 minutter med lukkede øjne og gentag langsomt “Fader vor – Fader vor – Fader vor”. Sig det enten stille for dig selv eller inde i dig selv, og giv dig god tid til at mærke ordene. Derefter lader du stilheden fylde. Sig ordene, hver gang en tanke dukker op. Prøv det i flere dage, før du går videre til næste ord eller sætning. På den måde får du mulighed for at fordybe dig i hvert enkelt aspekt af Fader Vor og måske finde en ny ro i sindet.

Daglig meditation eller bøn over Fader Vor gør det lettere at komme

igennem de udfordringer, der dukker op. Man vil begynde at lyse for andre væsner – både mennesker, dyr og planter – og kommer i samklang med de allerhøjeste tankeklimaer.²

Gennemgang af Fader Vor som meditationsobjekt³

Fader Vor: Hvad ligger der i ordene “Fader Vor”? Er her ikke nok at meditere eller tænke over? Igennem denne meditation, der i sig selv må være studiet af Guddommen som en fader, kommer vi netop til at opleve ham som “vor fader”.

Du som er i himlene: I denne sætning ligger løsningen på dette, at Guddommen er i alle ting og ikke et sted henne. Himlen er jo det samme som selve verdensaltet, der i sig selv er et uendeligt rum. Meditationen herover kan vise os, at Guddommen ikke er et sted henne, men

er til stede alle vegne og også inde i os selv. Her bliver vor meditation en forbindelse mellem Guds bevidsthed og vor bevidsthed.

Helliget worde dit navn: Meditationen er en videreførelse af forbindelsen og forståelsen af Gud, en begyndende helligeholdelse af hans navn og derved en opdagelse af, at der i dette navn ligger en overordentlig stor beskyttelse. For dette lysende navn må alle mørkets kræfter vige. Alene dette at tænke på selve Guddommen er et overordentligt stort beskyttelsesmiddel over for sort magi eller andre mørke kræfter.

Tilkomme os dit rige: I denne sætning ligger der også et stort guddommeligt meditationsfelt. Kan man tænke sig noget bedre for det religiøse menneske end netop dette, at udvide sin tanketræning i forståelsen af Guds rige og komme til erkendelse af, at absolut alle i realiteten er i Guds rige, alt eftersom de selv forstår dette rige. Det er godt at komme til erkendelse af, at ens fjender også er i Guds rige, og at en evig fortabelse absolut ikke findes.

Ske din vilje som i himlen så også på Jorden: Tror man ikke også, at det vil være meget gavnligt at meditere over, hvor meget ens egen vilje er i kontakt med denne Guds vilje, således som den forekommer i himlen, hvilket her vil sige – hos de absolut fuldkomne væsener i Guds billede i de højere verdener.

Giv os i dag vort dagelige brød: Vi vil også her komme til at opdage, at dette ligeledes er et overordentligt stort meditationsfelt, igennem hvilket vi kan opleve Guds vilje og veje med hensyn til netop det daglige brød, hvilket i virkeligheden vil sige – alle vore rent fysiske behov. Det er ikke nogen ringe ting at komme til klarhed over.

Forlad os vor skyld som også vi forlader vore skyldnere: Med hensyn til denne bøn udgør den det store facit i et meget omfattende meditationsområde. Dette, at tilgive sine

“

For dette lysende navn må alle mørkets kræfter vige. Alene dette at tænke på selve Guddommen er et overordentligt stort beskyttelsesmiddel over for sort magi eller andre mørke kræfter.

Martinus

fjender, er absolut ikke noget ligegyldigt, eftersom det er med til at danne grundlaget for menneskets skæbne. Uden tilgivelse af sine fjender ingen absolut varig, lykkelig skæbne. Ophavet til Fader Vor har jo et andet sted udtrykt, hvorledes forholdet til ens fjender må være, for at man kan opfylde kærlighedsloven og blive ét med Gud, i følgende ord “Elsker eders fjender, velsigner dem, som forbande eder, gøre dem godt, som hader eder, og beder for dem, som krænke eder og forfølge eder, for at I må worde eders Faders børn, han som er i himlene; thi han lader

sin sol opgå over onde og gode, og lader det regne over retfærdige og uretfærdige”. For mange mennesker vil koncentrationen på denne bøn være det eneste fornødne, selvom de måske endnu ikke ved det og derfor lever i fjendskab med den eller den og må leve i de her af følgende bekymringer, sorger og lidelser.

Led os ikke ind i fristelse: Her beder man om hjælp til at kunne overvinde de meget farlige fristelser. Hvis et menneske er blevet alkoholist, narkoman, eller er blevet en slave af andre dødbringende vaner eller tilbøjeligheder, som det ikke kan magte, kan det nok være godt at meditere over en guddommelig hjælp til at overvinde de grusomme fristelser, der fører menneskene ind i disse afsporinger.

Men fri os fra det onde: Menneskene kan virkelig få hjælp til at blive befriet fra det onde, men de må jo have den indstilling til det onde, som der kræves, for at kunne blive fri fra det onde, der plager dem. De kan ikke fortsat gøre det onde og så blive fri for dets virkninger, hvilket vil sige, den ulykkelige skæbne, det onde fører med sig.

Thi dit er riget og magten og æren i evighed amen: Her vil meditationen over disse ord gøre mennesket bevidst i dette Guds rige og almagt, og at al æren og lovprisning tilkommer ham. Her er altså noget at meditere over, som virkelig kan indstille mennesket til stor modtagelighed af kosmisk bevidsthed.

Noter

1. Jf. *Livets Bog VI*, stk. 200.
2. Jf. *Meditation*, kap. 13-22.
3. Det følgende er en gennemgang af Martinus, *Meditation*, kapitel 13-22. Der er rettet meget lidt, det er næsten copy-paste fra bogen.

Martinus om faren ved kunstige former for meditation

I de orientalske Religioner forekommer Metoder, ved hvilke man søger ad kunstig Vej at faa Forbindelse med de højere Kræfter, hvilket ogsaa i visse Tilfælde lykkes. Men det er denne kunstige Vej, der bliver en uberettiget Indtrængen i det Allerhelligste. Og denne uberettigede Indtrængen er som før nævnt aandeligt eller kosmisk set livsfarlig. Den kan ødelægge Væsenets nuværende Liv og give det en Gene heraf i det næste. Denne kunstige Vej til de højere Tilværelsesplaner eller til en højere Form for Oplevelse af Livet koncentrerer sig i særlig Grad under det, vi udtrykker ved Begrebet "Meditation". Meditation vil igen sige det samme som dette, at man sætter sig i Enrum og former sine Tanker meget smukke, kærlige og humane. Man træner sig saaledes dagligt i denne Tankeindstilling. Og hermed kan man virkelig under en saadan længere Træning i from Tænkning komme til at opleve et pludseligt Nedslag af meget høje kosmiske Kræfter i den fysiske Bevidsthed, uden at denne er blevet modnet hertil igennem praktisk Væremaade. Dette Nedslag bestaar af de Kræfter, der paa normal og ufarlig Maade automatisk giver Nedslag i Individets Hjerne og fysiske Dagsbevidsthed, naar det ved normal Udvikling har naaet den fuldkomne Grad af Uselviskhed eller Næstekærlighed. Men denne Grad af Humanitet naas absolut ikke ved Meditation alene. Den maa blive til praktisk Væremaade. I modsat Fald bliver Meditationen Vejen til kunstigt Nedslag af de kosmiske Kræfter i Bevidstheden eller Hjernen, og bliver her i større eller mindre Grad Vejen til Nervesammenbrud, Hospital og Sindssygehus.

(Martinus, Livets Bog VI, stk. 2000)

Videnskaben om GUD

Det Tredie Testamente
er et videnskabeligt værk,
der grundlægger åndsvidenskaben
som en egentlig videnskab på Jorden

Af Christer Malmström

[Foto: Greg Rakozy, Unsplash]

Det Tredie Testamente af Martinus er et videnskabeligt værk, en ny åndelig videnskab. Det viser os, at verdensaltet er et evigt levende væsen – Gud. Vi er alle evige væsener og dele af Gud. Når vi først indser, at vi alle er dele af den samme enhed – Guddommen – bliver vi naturligtvis interesserede i at samarbejde frem for at modarbejde hinanden.

Det Tredie Testamente er den hjælp, som vi på det nuværende trin i udviklingen behøver for at komme videre frem i vores personlige udvikling og dermed opfylde den guddommelige plan, at vi skal blive “menesker i Guds billede”. Den eneste forudsætning, som kræves, for at kunne

læse og forstå værket er en veludviklet intelligens kombineret med human følelse.

Ved at studere Det Tredie Testamente kan vi se, at det evige verdensalt er under permanent (om)skabelse, og at det opretholdes af en alvidende, almægtig og alkærlig Guddom. Det Tredie Testamente viser, at der findes en logisk forklaring på livet, og at der er en 100% logisk årsag til alt, hvad der sker. Absolut intet sker tilfældigt, alt er lovbestemt.

Værkets åndsvidenskabelige analyser er lagt sådan tilrette, at vi hele vejen gennem kan undersøge og kontrollere, at indholdet stemmer overens med vores egne *selvoplevede livserfaringer* – og dermed *fakta*. Det Tredie Testamente er ikke en religion, man skal tro på, men en *åndsvidenskab*, man kan studere. Studiet af værket er derfor lagt an på, at man selv tænker efter og kontrollerer om analyserne er logiske og stemmer med ens egne erfaringer. Det er ikke meningen, man skal *tro* på, hvad Martinus siger. Det er først, når man ved selvstændig analyse og eftertanke *indser*, at det er sandt, at studiet af værket får reel betydning.

Det Tredie Testamente består af *Livets Bog* i syv bind, og tre “symbolbøger” med titlen *Det Evige Verdensbillede*. Disse bøger er de grundlæggende. Dertil kommer et par andre større bøger samt mange mindre bøger, der viser hvordan forskellige love og principper fungerer i særlige tilfælde. Der er desuden en mængde artikler, der er udarbejdet på basis af foredrag, som Martinus har holdt.

I nogle af bøgerne – særligt i “symbolbøgerne” – har Martinus “oversat” de usynlige åndelige love og principper til geniale fysiske billeder i form af *symboler*, hvor hver form og farve har en særlig betydning. Symbolerne er en stor hjælp, og gør det lettere at se og forstå de lovbestemte sammenhænge, der er

bestemmende for, hvordan livet udfolder sig i og omkring os.

Det Tredie Testamente viser, at det ikke kun er den materielle verden, der er styret af love og principper, som bevirker, at de fysiske fænomener optræder på en logisk og forudsigelig måde. Der findes en usynlig verden bag den fysiske, og den er også reguleret af ufravigelige love. Det er disse love, der opretholder verdensaltet som en evig, samarbejdende organisme. Hele vores tankeverden og selve livet er indlejret i en lovbestemt kosmisk orden.

I de seneste århundreder er vi, med fremkomsten af den materielle videnskab, begyndt at forstå den fysiske verdens love og principper. Det har medført en mængde forbedringer af de rent fysiske levevilkår. Tiden er nu kommet, hvor vi på tilsvarende vis skal forstå den åndelige verdens love og principper. De økonomiske, politiske, sociale, ernærings- og sundhedsmæssige forhold på kloden er endnu særdeles ufuldkomne, og uden kendskab til de bagvedliggende kosmiske love og principper, vil det ikke være muligt for os at skabe de fredelige og livsbefordrende samfundsforhold, vi dybest set alle tragter efter. Menneskene står nu over for den udfordring, at de, ligesom de i dag behersker den fysiske materie, skal lære at beherske deres åndelige materie og dermed deres væremåde.

Det Tredie Testamente viser, at ALT, hvad der sker, er logisk, og at det i sit slutfacit er identisk med *kærlighed*. Selve verdensaltets grundtone er kærlighed. Formålet med Det Tredie Testamente er at give os den elementære og nødvendige teoretiske viden, der gør det muligt for os at lære at handle på en måde, så vi kommer i harmoni med verdensaltets love. I samme grad, som det lykkes, vil vi uvilkaarligt praktisere kærlighed over for alle levende væsener, vi kommer i berøring med.

Det Tredie Testamente viser os de enkle love og principper, der som "Guds tanker" styrer og regulerer verdensaltet og vores liv. Bandt disse principper kan f.eks. nævnes:

Kontrastprincippet som viser at kontraster er nødvendige for at kunne opleve livet. For f.eks. at opleve, hvad der er godt, må vi have oplevet, hvad der er ondt, og for at opleve lys, må vi kende til mørket. "Vi ser jo ingen stjerner, hvis der intet mørke er."

Kredsløbsprincippet sikrer, at vores livsoplevelse konstant fornys, idet vi gennemlever nogle gigantiske kosmiske "spiralkredsløb", hvor vi skiftevis oplever maksimalt mørke og maksimalt lys. Det er også kredsløbsprincippet, der bevirker, at vi som evige væsener reinkarnerer og genfødes i fysisk skikkelse. Ligeledes er det dette princip, der bevirker, at vores handlinger kommer tilbage til os selv. Det gælder hvad enten vi har handlet godt eller ondt. Hvad man "sår", det "høster" man.

Livsenhedsprincippet, viser f.eks. at vi alle er en del af det samme uendelige og evige væsen, som er Guddommen. Det betyder, at skader vi nogen eller noget, skader vi den organisme, vi er en del af og dermed Guddommen. Princippet viser også, at f.eks. organerne og cellerne i vores krop er levende væsener, og at vores krop er det miljø, hvori de lever.

Der findes flere andre principper som treenighedsprincippet og perspektivprincippet m.m. For den fulde forståelse er det nødvendigt også at kende til disse principper.

Har man det imidlertid altid med i sine tanker, at verdensaltets grundtone er kærlighed, og at kærlighed og logik er uadskillelige og dybest set identiske, så bliver det lettere at handle efter de evige love og dermed træffe de rette valg. Er slutresultatet af en bestemt handling ikke identisk

med kærlighed har vi handlet forkert, ikke kun mod andre, men også imod vores eget bedste.

Vi er evige væsener, som vandrer fra tilværelsesplan til tilværelsesplan eller fra "rige" til "rige". Vi er derved i stand til permanent at opleve livet på stadig nye og afvekslende måder. Døden findes ikke. Livet, som det udfolder sig her på Jorden, veksler blot mellem en fysisk og en åndelig tilværelse. Det sker via reinkarnation, hvor døden i virkeligheden er en "fødsel" ind på det åndelige plan og fødslen, som vi kender den, er en "fødsel" fra det åndelige til det fysiske plan.

Vi er på vej til at forlade dyreriget og udvikler os nu frem mod det næste tilværelsesplan som er "det rigtige menneskerige". Vi er derfor splittede mellem egoisme og magtbegær på den ene side og altruisme og næstekærlighed på den anden. Vi er "flygtninge mellem to riger", der har væsensforskellige tænke- og væremåder.

Det udviklingstrin, vi hver især befinder os på, er bestemt af vores aktuelle viden og erfaringer. Det er dem, der helt grundlæggende er bestemmende for vores skæbne. Og vores skæbne, som den udfolder sig, er resultatet af, hvor godt vi har været i stand til at følge livets love. For livet er som et spejl. Hvad vi har gjort mod andre, det gør livet mod os. Derfor er det heller *aldrig* de andres skyld, når vi kommer ud for noget ubehageligt. Det er *altid* et resultat af *vores egne* tidligere handlinger.

Enhver handler – og kan kun handle – ud fra *sit eget* udviklingstrin. Det er derfor komplet ulogisk og ukærligt at være intolerant eller kræve af andre, at de skal handle ud fra et udviklingstrin, som de endnu ikke er nået frem til. Vi befinder os alle på *forskellige* trin, og det er grunden til, at vi handler forskelligt.

Det betyder på den anden side ikke, at vi skal tie, hvis vi ser, at

noget er forkert. Da kan vi påpege fejlen så kærligt som muligt. Hvis der er interesse for at ændre, så hjælper vi, så godt vi kan. Er der omvendt ingen interesse, skal man ikke trænge sig på og forsøge at hjælpe. Det er præcis, hvad Martinus gør i Det Tredie Testamente. Han påpeger, hvad vi gør forkert og viser os, hvordan vi gør det rigtige, uden den mindste tvang.

Alle har vi fuld frihed til at gøre præcis, hvad vi vil, uanset om det er forkert, dumt og egoistisk eller rigtigt, klogt og kærligt. Det geniale er, at vi selv på et eller andet tidspunkt oplever resultatet af, hvad vi har gjort. Det giver os erfaringer og viden om, hvad der er forkert, og hvad der er rigtigt, og vi bliver dermed belært om, hvad der er "det gamle", som vi skal forlade, og hvad der er "det nye", som vi skal øve os på.

Selvom verdensaltets kosmiske love og principper er meget enkle, er det på vores nuværende udviklingstrin svært at praktisere dem. For at kunne gøre det perfekt er der brug for øvelse gennem mange liv. Åndsvidenskaben påviser nemlig, at vi – for at handle på den rigtige måde – skal lære at tænke og handle lige modsat af, hvad vi er vant til og har gjort tidligere. Lovene i dyreriget er i princippet de stik modsatte af love i det rigtige menneskerige. Vi kommer derfor ofte i situationer, hvor det gode, vi vil gøre, det gør vi ikke, og det onde, som vi ikke vil gøre, det gør vi. I alt, hvad vi foretager os, skal vi nu lære, hvordan vi kan være "til gavn og glæde for alle omkring os", i stedet for at tænke på, hvordan vi gør det så bekvemt som muligt for os selv. Når vi tænker og lever i konflikt med de universelle love, er resultatet, at livet bliver svært for os. Vi får modgang i form af bekymringer, sorger, sygdom og lidelse. Ved risikerer dermed at blive nedtrykte og miste livsmodet. Det er her Det Tredie Testamente for alvor kommer ind i billedet som frem-

tidens mest betydningsfulde værk. For når vi her studerer verdensaltets love, som de er lagt frem i værket, har vi det bedst tænkelige teoretiske grundlag for at ændre os selv. Følger vi de åndsvidenskabelige love og principper, skaber vi på længere sigt en lykkelig skæbne for os selv.

Når vi skal lære noget nyt, tager det tid, og det kræver øvelse. Skal vi blive gode til f.eks. at spille klaver eller tennis, kræver det mange liv med hård træning før man bliver en virtuos. Det samme gælder her. Det kræver mange liv med daglig praksis at blive et *moralsk geni* og dermed et rigtigt menneske “i Guds billede”. Martinus har med Det Tredie Testamente givet os en enestående mulighed for bevidst at begynde at øve os i at være i harmoni med livet. Benytter vi os af den mulighed, er vi i harmoni med Guds vilje, som er, at vi skal blive færdigskabte mennesker.

Livets Bog starter og slutter med det allervigtigste. Nemlig hvordan vi kommunikerer med Gud.

Livets Bog indledes med kapitlet “Fortale”, der forklarer, at alt, hvad vi oplever, er “livets tale” til os. Livets tale er i virkeligheden Guddommens tale til os. Gud taler til os gennem alle de medvæsener, vi møder på vores vej, hvad enten det er mennesker, dyr, organerne og cellerne i vores krop eller naturen. Alt hvad vi overhovedet kommer i kontakt med og oplever er Guds tale til os. At forstå Guds tale er som at lære et nyt sprog. Det kræver øvelse, koncentration og tålmodighed. Det Tredie Testamente viser med sine analyser, hvordan vi kan lære at forstå Guds tale. I takt med at vi gør det, vil vi indse, at alt, hvad vi oplever, er udtryk for absolut kærlighed, og vi vil forstå, at Gud med sin tale dagligt hjælper os med at komme videre i vores udvikling.

Alt er så genialt indrettet, at hvad der end sker med os – hvad enten det er behageligt eller ubehageligt – er

Det er vanskeligt og det tager tid at lægge sit liv om. For vi skal ikke kun tillære os den “nye måde” at tænke og handle på. Vi skal samtidig aflære den “gamle måde”, som er automatisk, vanebetonet adfærd.

det det absolut bedste for vores udvikling og velbefindende på længere sigt. Ubefind og smerte tjener et formål. Det er Guds bolværk, der sætter grænser for, hvor langt ud vi kan komme og fortsat gøre det forkerte. Når noget gør ondt, får det os til at tænke efter og med tiden ændre handlemåde.

Mange mennesker er nu så langt fremme i deres udvikling, at de langt mere bevidst end tidligere kan tage aktivt del i deres egen udvikling. Ved

at studere Det Tredie Testaments analyser og anvende dem i hverdagen understøtter man sin egen udvikling. Det bliver dermed lettere at gennemleve forandringerne, og de opleves som mindre smertefulde, selvom man selvfølgelig stadig må udvise stor tålmodighed og indstille sig på at tage ét skridt ad gangen.

Livets Bog afsluttes med et “Efterskrift” i det syvende bind. Det er den del Martinus skrev allerførst, da han påbegyndte sit forfatterskab. “Efterskrift” handler om, hvordan vi kan indstille vores bevidsthed på Guddommen og tale med Gud gennem bøn. Det hjælper os med at forstå, hvad Gud vil sige til os, hvad vi kan bede om hjælp til, og hvordan vi skal gøre det. Det viser dermed, hvordan vi kan indgå i et bevidst samarbejde med Gud.

Når vi forstår, hvordan vi skal bede om hjælp – ikke for os selv, men for på den bedste måde at være til nytte og glæde for andre – så får vi hjælp. Og vi får den ofte på den mest uventede måde. Men det forudsætter, at vi også selv anstrenger os og yder vores del.

Når vi en dag har lært altid at handle fuldkommen logisk og kærligt, vil vi få *kosmisk bevidsthed*.

Det er en “indvielse”, hvor vi oplever Gud fuldt dagsbevidst og bliver ét med Gud. Vi er da kommet så langt, at vi i alle situationer ved, hvad der er rigtigt og forkert, og vi gør da automatisk det rigtige.

Om det Tredie Testamente kan man sige, at det er *videnskaben om Gud*. Ved at studere og eftertænke analyserne i værket, kan man overbevise sig om, at Gud er en realitet. I starten vil der mest være tale om en teoretisk forståelse. Gradvist bliver det imidlertid en mere og mere erfaringsbaseret indsigt for til sidst at blive en dagsbevidst, *personligt oplevet* realitet.

Christer Malmström, Viken september 2024
Oversat fra svensk af Jes Arbov

Ifølge åndsvidenskaben
er det en illusion at tro,
at man kan lide uret

Selvrefleksion åndsvidenskabeligt set

Af Jes Arbov

Åndsvidenskabeligt set er alle levende væsener *evige* væsener og del af en altomfattende, evig Guddom. For ethvert levende væsen udfolder livet sig i årmillioner lange epoker, der veksler mellem maksimalt lys og maksimalt mørke.

Livets oplevelse opstår som et resultat af, at ethvert levende væsen afsender og modtager energi. Den energi, det enkelte levende væsen udsender, vender på et tidspunkt tilbage til det selv – enten i dette eller i et kommende liv. Det er det, der på symbolet er markeret med de lilla cirkel- eller *skæbnebuer*. Den hvide trekant i midten symboliserer jeget, som er det faste, evige og uforanderlige punkt i det levende væsen, og som er den inderste årsag til de udsendte og dermed tilbagevendende energier. Symbolet viser derfor, at det er korrekt, når det hedder “det et menneske sår, skal det høste”.

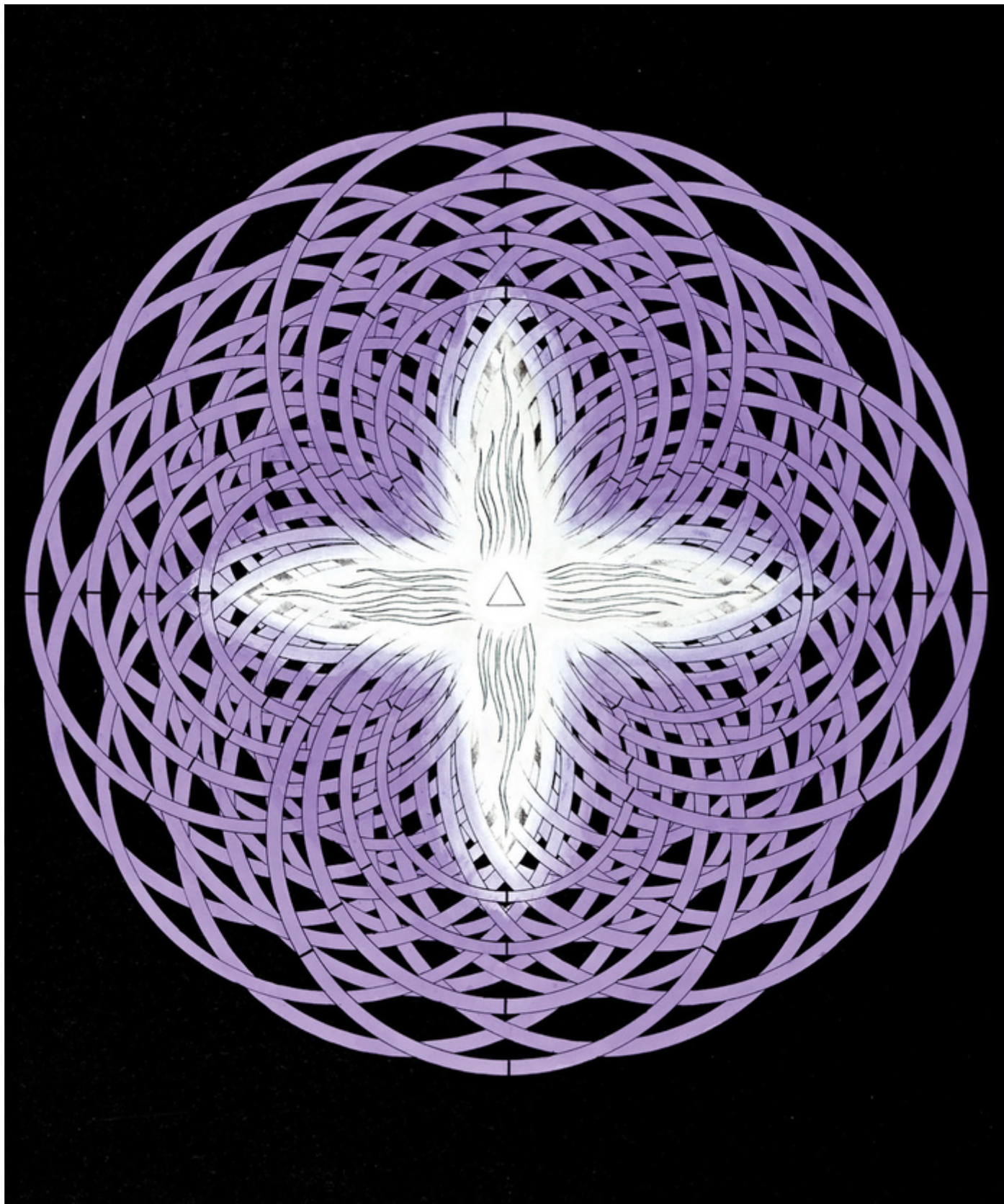
Da Jordens menneskehed allerede har passeret epoken for udfoldelse af maksimalt mørke, begynder vi nu at længes efter en lysere og lykkeligere tilværelse. Den opnår man, som symbolet illustrerer, ved at “elske sin næste som sig selv”. Åndsvidenskabeligt set er “næsten”, alle andre levende væsener, man kommer i berøring med. Det gælder ikke kun andre mennesker, men også dyrene og mikroindividerne i ens egen krop ligesom det gælder jordkloden, som er det makrovæsen, vi lever inden i. De sygdomme, som vi f.eks. får, skyldes derfor dybest set, at vi har behandlet organerne og cellerne i vores krop på måder, der har undergravet deres mulighed for naturlig livsudfoldelse, hvad enten det skyldes forkerte tanker, forkert kost eller et sundhedsskadelige omgivelser.

Det er afgørende vigtigt at forstå, at ingen i absolut forstand kan lide

uret, og ingen kan gøre uret. Når man i sit eget liv bliver genstand for forhold, som påfører én lidelse, gælder det om *selvreflekterende* at forstå, at man dybest set selv er årsag til det, som sker. Og indse, at man kun kan ændre sin skæbne ved at “så” kærlighed, hvor man tidligere “såede” ufred og smerte.

På den måde understøtter enhver smertelig oplevelse dybest set en læreproces, der til sidst uundgåeligt vil omdanne det enkelte menneske til et kristusvæsen, eller som Martinus også udtrykker det, til et “menneske i Guds billede”.

Teksten har tidligere været bragt i kataloget for Mystikkens Univers i Østerbrohuset, 1.-3. november 2024.

Symbol nr. 16

Evighedslegemet © Martinus Institut

Det levende væsen har i sin grundstruktur et evigt jeg, som udsender bevægelsesarter, der vender tilbage til jeget. Da alle energi- og bevægelsesarter udgår fra jeget og i kredsløb vender tilbage hertil, er væsenet sin skæbnes absolutte første årsag og eneste ophav.

Den evige og urokkelige retfærdighed viser sig dermed som absolut virkelighed.

Martinus' egen symbolforklaring kan læses i *Det Evige Verdensbillede I*.

Martin Luthers reformation i lyset af bevidsthedens udvikling

Af Ingemar Fridell

Jeg var på en interessant og tankevækkende bustur "I Luthers (og Bachs) fodspor". Mine rejsefæller var fortrinsvis kirkekristne, flere af dem præster og teologisk kyndige. Det føltes specielt at kende svarene på de teologiske spørgsmål, der blev diskuteret undervejs på turen, og indse, at det ville være upassende at spolere den gode stemning med svar, som ingen efterspurgte

Når man besøger steder, hvor Martin Luther opholdt sig, kan man fornemme historiens vingesus. Efter nutidens målestok virker hans livsværk ikke særligt mærkværdigt. Alt bevægede sig jo inden for rammerne af den gamle verdensimpuls, baseret på tro og ikke på viden. Men i et overordnet historisk perspektiv medførte den kirkelige reformation en stor forandring både kulturelt og politisk. Den katolske kirke havde jo frem til 1500-tallet været det "kit", der holdt en stor del af Europa sammen. Magtfordelingen mellem paven og den tysk-romerske kejser havde garanteret en vis stabilitet. Men under overfladen voksede utilfredsheden. Luther blev katalysator for en tankemæssig revolution, hvorigennem stabiliteten blev rokket. I forlængelse heraf førte dette til det næste århundredes frygtelige "Trediveårskrig".

Martin Luthers 95 teser udløste den protestantiske reformation

Statue af Martin Luther på bytorvet i Eisleben,
Luthers hjemby, hvor han blev født og døde.
Statuen (1883) er af Rudolf Siemering (1835 - 1905)

En anden kulturel milepæl var Luthers oversættelse af Bibelen til tysk. Dermed lagde han grunden til et fælles tysk sprog i stedet for de mange lokale dialekter. På meget kort tid blev folk i andre lande inspireret til også at oversætte Bibelen til deres respektive sprog. For at kunne foretage en retvisende vurdering af Luthers betydning i et større udviklingsperspektiv, vil jeg sætte fokus på menneskehedens bevidsthedsudvikling.

Balancen mellem følelsesmæssig bevidsthed og intellektuel forståelse

Martinus forklarer den bibelske myte om "syndefaldet": Vi spiser alle af "kundskabens træ på godt og ondt". Denne beretning er symbolsk og handler om bevidsthedens gradvise udvikling i den fysiske verden. Når bevidstheden udvikler sig, in-

volverer det både følelse og intelligens, som i bedste fald kan gå hånd i hånd. Den "følelsesmæssige bevidsthed" indebærer, at man ud fra sin samvittighed og sit "hjerte" kan "mærke", hvad der er godt og ondt. Denne evne er en frugt af den enkeltes selvoplevede lidelseserfaringer. Den rent intellektuelle bevidsthed baserer sig bestemt også på selvoplevede erfaringer, men det drejer sig i særdeleshed om den pågældendes evne til at analysere og strukturere sine tidligere livserfaringer. Dette kommer til udtryk som en mere eller mindre udviklet intellektuel indsigt i, hvad der er godt og ondt, rigtigt og forkert, sandt og falsk. Men hvis den *dømmekraft*, der derved opstår, ikke er "rodfæstet" i selvoplevede erfaringer, er der risiko for, at den indsamlede "viden" endnu kun er teoretisk. På den anden side kan en alt for følelsesmæssigt domineret

"bevidsthed" indebære, at man "navigerer forkert" på livets ocean og bliver offer for fejlvurderinger. Paulus udtrykker det dilemma, der opstår, når følelse og intelligens ikke er i balance, på følgende måde: "Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg". (Rom 7.19, *Bibelen* 1992).

Målet er naturligvis, at det gradvist lykkes os at opnå en harmonisk balance mellem følelse og intelligens på højeste niveau. Vigtigst af alt er dog individets "humane standard" og evne til i tanke, ord og handling at manifestere uselvisk kærlighed. En total kosmisk bevidsthed med et ubegrænset overblik over hele tilværelsens struktur forudsætter ganske vist en fuldkommen intellektuel forståelse, men en bevidsthed, der primært er baseret på intelligens, er ingen garanti for, at den pågældende også besidder en udviklet kærlighedsevne.

Før de egentlig kosmiske analyser blev manifesteret her på Jorden, var de mest udviklede individer, for at opnå kosmisk bevidsthed, henvist til næste gang at fødes på planeter, der var kommet længere frem i udviklingen: “Mange af fortidens fremskredne mænd og kvinder er forlængst inkarneret på sådan en højere klode eller verden, hvor der allerede nu er en sådan færdig eller fuldkommen menneskeverden, som jordklo-den engang skal blive.” (*Det Evige Verdensbillede II*, Symbol 21, stk. 18, s. 161, jf. også *Livets Bog I*, stk. 248, s. 296) Men ifølge Martinus er disse for hvert enkelt individ helt nødvendige analyser nu tilgængelige selv i vores verden. Det drejer sig uden tvivl om hans livsværk *Det Tredie Testamente*: “ — Det er først i den nye verdensgenløsningsepoke, som er begyndt med det tyvende århundrede, at menneskene her på jorden kan blive færdigudviklet i Guds billede efter hans lignelse. [...] Når menneskene på jorden nu kan udvikle sig frem til dette høje stadium gennem de nærmeste årtusinder, skyldes det blandt andet dette, at menneskene i den nye verdensgenløsningsepoke bliver i stand til at dyrke en virkelig kosmisk videnskab på samme måde, som de nu dyrker den materialistiske videnskab.” (*Det Evige Verdensbillede II*, symbol 21, afsnit 18, s. 161)

Jeg tolker dette citat og lignende udtalelser, som at studiet af det kosmiske verdensbillede er helt nødvendigt for at opnå kosmisk bevidsthed. Den intellektuelle forståelse er således meget vigtig, men den er ikke i sig selv en indikator for den enkeltes kærlighedsevne. Modtageligheden for kosmiske analyser kan af forskellige årsager opstå tidligere eller senere i et individs samlede udviklingsforløb. Det vigtigste er individets evne til at manifestere uselvisk kærlighed over for sine omgivelser ud fra det udviklingsniveau, som det befinder sig på.

På den baggrund forstår man bedre Martinus, når han i et foredrag antydede, at Jesu disciple og apostlene ikke længere befinder sig på vores jord. Under indflydelse af Kristi eksempel blev disse individer befriet fra al dødsfrygt og veg ikke tilbage for at udfordre både den jødiske og romerske magt, til trods for at de risikerede at blive ofre for både uhyre smertefuld tortur og sadistisk pinefulde henrettelsesmetoder. Det er rigtigt, at Jesu tilhængere ikke synes at have udmærket sig med et lige så avanceret intellekt som nutidens uddannede mennesker. Men de var formodentlig blevet udvalgt til deres respektive missioner på grund af deres på den tid usædvanligt udviklede kærlighedsevne. Hvad der imidlertid manglede, var forståelsen af det komplette kosmiske verdensbillede. For at komme videre i udviklingen var det derfor nødvendigt for dem næste gang at fødes på planeter, der var kommet længere i udviklingen end Jorden, og hvor de kunne erhverve sig det fuldkomne kosmiske verdensbillede.

“
Det er først i den nye verdensgenløsningsepoke, som er begyndt med det tyvende århundrede, at menneskene her på jorden kan blive færdigudviklet i Guds billede efter hans lignelse.

Martinus

I *Juleevangeliet* antyder Martinus endda, at der kan have været enkelte apostle – for eksempel Johannes, der i Bibelen nævnes som den discipel, som Jesus elskede – der var kommet endnu længere frem i udvikling: “— Hvor er de henne de store profeter, *disciple* og *apostle*, konger og verdensgenløserne, der igennem tiderne har ført menneskeheden? – Er de ikke alle forlængst gået bort fra den jordiske sfære og dermed blevet til åndelige væsener, altså til engle? – Men lyder deres sang ikke igennem verden med stor kraft og styrke for os i dag?” (*Juleevangeliet*, kap. 34, s. 86, min fremhævning)

Forskellige tankesfærer under udviklingens gang

Bevidsthedsudviklingen foregår gradvist og i takt med alle behagelige og ubehagelige oplevelser, man møder på sin evige vandring gennem livet. Her følger et forsøg på i store træk at sammenfatte nogle afgørende etaper i bevidsthedens udvikling, som menneskeheden i den vestlige kulturs historie har gennemgået:

1. En tankesfære på niveau med gammeltestamentlige forestillinger
2. Den katolske tankesfære
3. Den reformatoriske tankesfære
4. Den begyndende videnskabelige tankesfære
5. Ateismens og materialismens tankesfære
6. Den gudsbekendende kosmiske tankesfære
7. Kristusmentalitetens tankesfære

Disse etaper i bevidsthedens udvikling skulle i korthed kunne karakteriseres på følgende måde:

1. Den gammeltestamentlige tankesfære er kendetegnet ved en noget “lunefuld” Gud (eller guder), der kunne blive vred og voldsom, hvis man ikke adlød hans regler og påbud. Menne-

- sker havde god grund til at frygte denne vrede og straffende Gud. Men ved hjælp af passende "of-fergaver" kunne man formilde "ham" og regne med hans støtte.
2. Efter at katolicismen havde gjort sit indtog i Europa, var der stort set ingen, der satte spørgsmål ved Guds eksistens. I Vesteuropa havde pavedømmet monopol på den kristne lære. Efter Kristi "blodsoffer" udviser Gud en mildere og mere forsonende side. Det blev muligt at få sine "synder" tilgivet. Men selv Kristus syntes nogle gange at fremstå som en streng dommer. Udover truslen om at blive straffet i et *evigt* helvede efter "døden", var der også en frygtindgydende "skærsild", der yderligere skræmte folk til lydighed. De katolske regler var meget strenge, og der blev stillet store krav til folks livsførelse. Måske er det derfor, at helgenkulten og tilbedelsen af Jesu mor Maria blev populær. Disse skikkelser virkede mildere og mere jordnære.
 3. På basis af den "kristne" tro på, at man som menneske kun lever ét jordisk liv og beviseligt ikke

formår at manifestere den samme kærlighed, som Jesus demonstrerede, synes der ikke at være nogen anden forklaring på menneskelig ufuldkommenhed end at vi alle er behæftede med "synd". Denne ufuldkommenhed kan opleves som en tyngende byrde, man ønsker at blive befriet fra. I katolicismen indebar "skriftemål", at man bekendte sine "synder" for en præst, hvorefter man blev tilbudt forskellige former for "bodsøvelser" og godtgørelse.

Men bod og godtgørelse hjælper kun lidt, hvis man ikke også *angrer*, ræsonnerede Luther. Han mente, at Kristus allerede har "frikøbt" os fra alle "synder". Ved sit offer på korset er Gud blevet "forsonet" med sin egen skabte, men ufuldkomne verden. Den klassiske teologi forekommer unægtelig at være fuld af krumspring og tankedril. Der er kolossal forskel på gammeldags kirkelig tro og Martinus' *intellektuelle* kristendom. Men hvis Kristus ikke er vores "frelser", hvad er han da? spørger mange gammeldags troende mennesker.

Jeg har tidligere opfattet Luther som en ret streng mand. Men mine fordomme er blevet gjort til skamme, for ifølge ham var det okay at være ufuldkommen ("syndig")! Gud krævede ikke det umulige af nogen. Men *betingelsen* var ikke desto mindre, at man *angrede* sine "synder" og anerkendte og tilbad Kristus som sin "frelser" og Herre. Gennem "troen" og "Guds nåde" blev man i kraft af Jesu "forsoningsoffer" på korset befriet fra alle "synder". At udvise medmenneskelig kærlighed af *lyst* og ikke som en foreskreven pligt, antoges at følge som en naturlig konsekvens af, at man havde "taget imod Jesus" og fået tilgivet sine "synder".

4. Den begyndende videnskabelige tankesfære under den såkaldte "oplysningstid" repræsenterede endnu et mellemtrin mellem den gamle og den nye verdensimpuls og bidrog til, at mennesker begyndte at slippe deres frygt for Gud og evig straf. Trods videnskabens begyndende fremvækst betvivlede de fleste ikke Guds eksistens.

5. Ateisme og materialisme førte i endnu højere grad til, at mennesker fik lov til at være sådan, som de er, om end inden for de juridiske loves grænser. Det blev okay at være ufuldkommen og nyde livets "goder"! At man gjorde sig fri fra gamle religiøse forskrifter, indebar en betydelig større frihed. Skyld og "synd" forlægges nu i stedet til omverdenen, og man leder konstant efter "syndebukke" som årsag til sine egne mangler. Der findes ingen Gud, som man behøver at bede om forladelse.

Ateisme kan ses som et nødvendigt mellemstadium, før den nye verdensimpuls for alvor kan vinde fodfæste. Gamle tanker om stedfortrædende blodsoffer, Guds forsoning med verden og menneskers "syndighed" må først neutraliseres og afvikles i intellektualitetens klare lys. Det er langt fra altid muligt at gå direkte fra gammel tro til Martinus' analyser. Man kommer ikke uden om det faktum, at ateisme og materialisme er tættere på den gamle religiøse tro. For den, der er opmærksom, er det – selv i det moderne sekulære samfund – muligt at udskille mange religiøse tendenser.

6. Ud fra den nye verdensimpuls' kosmiske verdensbillede, som forklares i Martinus' *Det Tredie Testamente*, bliver Gud, Kristus og den personlige gudskontakt gennem bøn igen populære fænomener. Men på en radikalt anderledes måde. Den gamle kirkelige kristendom bliver *intellektualiseret* og tilpasset moderne tænkende menneskers krav om logik. De bibelske myter præsenteres i et forklaret lys. De manglende led har været reinkarnationstanken og karmaloven samt den enkeltes personlige ansvar for sin oplevede livssituation. Alle og enhver skaber selv

Ud fra den nye verdensimpuls' kosmiske verdensbillede, som forklares i Martinus' *Det Tredie Testamente*, bliver Gud, Kristus og den personlige gudskontakt gennem bøn igen populære fænomener.

sin skæbne og intet kommer udefra. Med reinkarnation og karma går "livets ligning" op. Jesu profetier om "de kommende slægters Hellige Ånd, som skulde tage af mit og forklare resten" er nu gået i opfyldelse. Nu handler det frem for alt om at tilgive sin næstes "synder" og ikke kun om at bede om tilgivelse for sine egne "synder", medmindre man stadig går omkring og bærer på "dårlig samvittighed" og er tynget af forestillinger om "synd".

For troende mennesker har det været vigtigt at finde styrke og fortrøstning i *fællesskabet* med ligesindede mennesker. Det vidste Jesus allerede på sin tid og fik derfor indstiftet *nadveren* som et ritual at samles om. Men den *intellektualiserede* kristendom henvender sig især til mennesker, der er begyndt at blive individuelle og selvstændige, og som frigør sig fra instinktive floktendenser.

Fælles for både Luther og det ateistiske livssyn er dog, at enhver har lov til at være *ufuldkommen*! Martinus hævder det samme. Han har også forklaret, hvordan det kan være, at Jesus kunne "tilgive" mennesker deres "synder": "– Og vidste Verdensgenløseren ikke ligesaa sikkert, at intet Væsen kan være anderledes, end det netop er? – Ethvert Væsen er jo til enhver Tid paa toppen af sin Udvikling og kan naturligvis ikke repræsentere andet eller højere Udviklingstrin end det, hvortil det er naaet. At Forsynet umuligt kunne forlange noget andet af noget Individ var jo forlængst blevet en levende Kendsgerning for Verdensgenløseren. Men dermed var det jo en ligeså realistisk Kendsgerning for ham, at det paagældende Væsen ikke var nogen "Synder". Men naar det ikke var nogen "Synder", var det jo i samme Tilstand, som om dets "Synder var forladt". Verdensgenløseren kunne da med hundrede procents Kraft frimodigt sige til et saadant Væsen: "Dine Synder er dig forladt". Ja, ville det ikke ligefrem have været ukærligt, hvis han med den Viden, han sad inde med, ikke havde sagt dette og i Særdeleshed, da han dermed kunne udfri Væsenet fra dets midlertidige indbildte og tyngende "Syndskompleks"?" (*Livets Bog III*, stk. 862, s. 1072)

7. Kristusmentalitetens tankesfære indebærer kort og godt, at en ny verdensmoral og en ny kultur af uselvisk kærlighed er på vej til at blive implementeret praktisk, såvel globalt som individerne imellem, som en naturlig konsekvens af en stadig dybere forståelse af det kosmiske verdensbillede, som Martinus har præsenteret.

Nye tanker brydes mod gamle tænkemåder

Ingen af de nævnte etaper i bevidsthedens udvikling ser imidlertid ud til at have kunnet realiseres uden en *brydningstid* og et paradigmeskifte! Jesus og de første kristne havde ingen intentioner om at bryde med de jødiske love: “Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde. Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket. Den, der bryder blot ét af de mindste bud og lærer mennesker at gøre det samme, skal kaldes den mindste i Himmeriget.” (Mat 5.17-19, *Bibelen* 1992)

Men at hver etape i bevidsthedens udvikling indebærer et brud med det gamle, synes at være uundgåeligt. Luthers hensigt var i første omgang ikke at bryde med den katolske

kirke. Men efter de religiøse autoriteters afvisning af at diskutere med ham, efter pavens bandbulle samt den tysk-romerske kejsers fredlysning, blev bruddet en kendsgerning. Magthaverne gik hårdt frem, fordi de følte deres position truet af de nye tænkemåder, der var ved at vokse frem.

Repræsentanterne for den fremvoksende videnskab havde heller ikke til hensigt at bryde med religionen. Så længe det ikke var i direkte konflikt med nye videnskabelige resultater, kunne religion og videnskab eksistere side om side. Men da videnskaben fortsatte sit indtog i verden, indså man, at tilværelsen ikke længere behøvede religiøse eller metafysiske forklaringer. Et rent materialistisk verdensbillede voksede frem, og menneskers vantrø fik yderligere næring af al den “uforklarlige” lidelse og de forfærdelige grusomheder i de seneste århundreders krige.

Hvad angår det kosmiske verdensbillede, bryder det ikke med selve *essensen* i den *sande* kristendom, og heller ikke med det nuværende samfunds love. Men efterhånden som den menneskelige udvikling skrider frem, bliver et opgør med såvel gammel religiøsitet som med ateistiske og materialistiske normer nødvendig og uundgåelig. Bevidsthedens udvikling ser altså ud til at passere gennem forskellige tankesfærer, der afløser hinanden, og som alle bryder med tidligere tænkemåder. Disse tankesfærer udgør deletaper i menneskehedens fælles vandring mod den fuldkomne kosmiske bevidsthed. Når vi når dertil, er vi definitivt færdige med at spise af “kundskabens frugt”.

Luthers livsforløb som et alment menneskeligt skuespil

Luthers dramatiske livsforløb er af psykologisk interesse, fordi det afspejler menneskers forskellige arke-

Destruktion i Gazastriben 2023. Menneskenes manglende tro på Gud har fået næring af den “uforklarlige” lidelse og de forfærdelige grusomheder i de seneste århundreders krige.
[Foto: Fars Media Corporation , Wikimedia Commons]

typiske roller i et helhedsspil. Vi har de verdslige og religiøse magthavere, som for enhver pris vil kontrollere deres underordnede for at sikre sig imod, at deres egne embeder bliver truet. Vi har nytænkere, der vil reformere uretfærdigheder og ufuldkommenheder i det etablerede system. Der er også sympatisører, som forsøger at redde deres venner fra magthavernes sanktioner og hårde straffedomme.

Martin Luther valgte til sine forældres store ærgrelse at afslutte sine jurastudier på universitetet i Erfurt for i stedet at satse på at blive munk i byens augustinerkloster. Han fulgte klosterlivets strenge regler til punkt og prikke i håbet om at vinde Guds "frelse". År 1507 blev han ordineret til katolsk præst og blev doktor i bibellære. Året efter begyndte han at undervise i teologi ved universitetet i Wittenberg.

I forbindelse med en pilgrimsrejse til Rom blev Luther opmærksom på korruption inden for pavedømmet. Han reagerede især på de såkaldte "afladsbreve", der finansierede det storslåede byggeri af Peterskirken i Rom. Det blev påstået, at man ved at købe afladsbreve kunne "befries" fra "synder", og at opholdet i skærsilden dermed ville blive forkortet. Mange præster og lærde inden for universitetet var oprørte over dette misbrug, og der opstod en stærk utilfredshed med disse afladsbreve.

På den tid var det almindeligt, at teologiske spørgsmål blev diskuteret internt, og Luther var således ikke alene om at stille spørgsmål ved foretelser inden for den katolske kirke. Men det var ikke altid risikofrit. I løbet af 1400-tallet var Jan Hus blevet brændt på bålet for sin kritik.

I 1517 publicerede Luther sin berømte afhandling i form af 95 teser. I en af tesoerne undrede han sig over, hvorfor paven ikke selv finansierede kirkebyggeriet i Rom ved hjælp af sin overdådige rigdom i stedet for at udnytte fattige menneskers godtro-

enhed. Man kan jo ikke ved hjælp af afladsbreve sælge "syndernes forladelse" og befrielse fra Guds dom og straf!

Luthers teser var skrevet på latin, men vakte så stor opmærksomhed og popularitet, at de hurtigt blev oversat til tysk. Mange studenter rejste til Wittenberg for at høre Luther og hans ven og kollega Philipp Melanchthon tale. Efter kun fjorten dage var tesoerne blevet almindeligt kendt rundt omkring. I begyndelsen brød pave Leo X sig overhovedet ikke om "en ubetydelig tysk munks 'kætterske' tanker". Men snart begyndte han og andre at indse, at tesoerne udgjorde en direkte trussel mod den katolske kirkes autoritet og den magtbalance, som blev opretholdt af kejseren for det tysk-romerske rige. Derfor sendte han i flere omgange forskellige udsendinge for at tale Luther til rette. Luther troede naivt på, at paven ville forstå hans indvendinger og så frem til at udveksle tanker med hans udsendinge. Men ingen af disse var interesserede i nogen form for diskussion eller dialog, men opfordrede Luther til at undskylde, adlyde og underordne sig pavens overhøjhed. Men Luther nægtede konsekvent at undskylde. Han så ikke pavedømmet og de kirkelige magthavere som ufejlbarlige. Herefter blev han betragtet som pavens fjende. Kun fordi Kurfyrste Frederik III af Sachsen var sympatisk stemt over for Luther, undgik han at blive arresteret.

Selvom det ikke fra begyndelsen havde været Luthers hensigt at skabe konflikt og splittelse, blev hans kritik af pavedømmet hårdere, og til sidst afholdt han sig heller ikke for at udtale sig skarpt i offentlige sammenhænge. 1520 indebar en direkte krigserklæring mod pavedømmet, da Luther modsagde Mazzolini, pavens hofteolog, som i et nyt skrift havde givet udtryk for pavens ufejlbarhed, som alle måtte under-

kaste sig. Selv i dag hævder mange katolikker, at pavens udtalelser er lov, idet alle paver anses for at være valgt som efterfølgere i direkte linje fra apostlen Peter!

I en pavelig bulle blev Luther advaret om, at han ville blive ekskommunikeret, hvis han ikke offentligt bad om tilgivelse for sine kritiske tekster. Men Luther brændte offentligt pavens skriftlige trussel, hvorefter han blev endegyldigt bandlyst i 1521. Det blev nu forbudt og strafbart både at læse og at besidde Luthers skrifter!

Hans skæbne skulle derefter afgøres i det tysk-romerske riges generalforsamling på et møde, der blev holdt i Worms ved Rhinen. Kejser Karl V var formand, og det var ham, der havde magten til at effektuere pavens bandbulle i praksis. Luther blev bedt om at tilbagekalde sine skrifter. Men hans svar var, at han kun fulgte sin samvittighed og kun var indstillet på at makulere de skrifter, hvor han greb til direkte personangreb. De øvrige skrifter fastholdt han og tog ansvar for. Han blev da erklæret fredløs for kætteri, hvilket indebar, at enhver havde ret til at dræbe ham. Men Kurfyrste Frederik III havde udvirket frit lejde for ham både til mødet og under rejsen derfra. Han lod maskerede ryttere kidnappe ham på tilbagerejsen. De anbragte Luther i husarrest på borgen i Wartburg uden for Eisenach, hvilket sandsynligvis reddede hans liv.

I løbet af sine ti måneder på borgen skrev Luther flittigt og oversatte blandt andet Det Nye Testamente til tysk direkte fra klassisk græsk. Senere oversatte han også Det Gamle Testamente fra hebraisk. Dermed lagde han grunden til et fælles tysk sprog. Hans udgangspunkt var, at sproget skulle flyde lige så let som det, almindelige mennesker talte på gaden. Han undgik akademisk og højtravende sprogbrug. Hans oversættelse inspirerede folk i andre lan-

de til også at oversætte Bibelen til deres respektive sprog.

Bibelen var tidligere kun udgivet på latin, og de fleste kunne hverken læse eller forstå dens indhold. Det var præsternes opgave at formidle *færdige* fortolkninger til deres menigheder i form af udvalgte bibeltekster. Men for Luther var det uhyre vigtigt at gøre det muligt for almindelige mennesker at læse Bibelen direkte på deres eget sprog, helt uden mellemled og andres fortolkninger, og især *evangelieteksterne*. Allerede før Bibelen blev oversat, havde han nægtet at bruge pavedømmets færdige fortolkninger. Han ville forklare evangelieteksterne direkte fra kilden.

De reformatoriske tanker blev populære og spredte sig hurtigt rundt omkring. Samtidig opstod en række konflikter overalt, også mellem kirkelige repræsentanter og verdslige fyrster. Almuen blev inspireret til at gøre oprør mod magthavernes undertrykkelse, men Luther kunne ikke støtte deres voldelige metoder og stillede sig på øvrighedens side. Det kunne ikke være Guds hensigt at ødelægge al orden, mente han.

Efter ti måneder i Wartburg vovede Luther sig tilbage til Wittenburg, idet der nu var mange, der støttede hans tanker. Men han forlod aldrig Sachsen på grund af truslen fra sin fredløshed. Han bidrog her ved sine taler til at dæmpe de fremherskende urolige stemninger. Han samarbejdede nu med de verdslige myndigheder for at genoprette ordenen i samfundet.

Luther oprettede derefter en ny kirkeorganisation og gudstjenestorden og sammenfattede sin lære i form af to "katekismer". Dermed var reformationen blevet en reel kendsgerning. Bruddet med Rom var uigenkaldeligt. Til sidst blev man tvunget til at anerkende denne opsplitning, og de enkelte kurfyrster kunne selv bestemme, om de ville forblive i den katolske kirkes regi, eller om de ville overgå til protestan-

“
Det drejer sig altsaa om at forstaa, at intet Væsen kan være anderledes, end det netop er i Dag. Det vil få Evner og Anlæg i Fremtiden, som det ikke har i Dag, og kan da i Kraft af disse til den Tid være anderledes, end det er i Nutiden, ligesom det i Dag er anderledes end det har været i Fortiden, grundet på Evner og Anlæg det har faaet siden da.

Martinus

tismen. Men folket i de forskellige provinser havde ingen indflydelse, men måtte underordne sig deres respektive kurfyrsters beslutning.

Luthers tanker baner vejen for en mere moderne måde at tænke på

At Luthers udlægning af kristendommen indebar, at mennesker fik lov til at være præcis, som de er, selvom det var på betingelse af, at de angrede deres "synder" og bad Gud om tilgivelse, peger efter min mening frem mod en mere moderne tænkemåde. Menneskers frihed til at være uperfekte stemmer også med de tanker, som Martinus har givet udtryk for: "Det drejer sig altsaa om at forstaa, at intet Væsen kan være anderledes, end det netop er i Dag. Det vil få Evner og Anlæg i Fremtiden, som det ikke har i Dag, og kan da i Kraft af disse til den Tid være anderledes, end det er i Nutiden, ligesom det i Dag er anderledes end det har været i Fortiden, grundet på Evner og Anlæg det har faaet siden da." (*Livets Bog VI*, stk. 2296, s. 2578)

For Luther var det tilladt at nyde denne verdens "glæder" uden samvittighedsnag. Selvom han var munk og oprindeligt katolsk præst, lod han sig gifte. Han opfordrede andre præster til at indgå ægteskab og modsatte sig derved tidligere krav om et liv i cølibat. Dette vakte mindst lige så meget forargelse i katolske kredse som hans 95 teser på slotskirkens dør!

Sammenligning mellem Luthers reformation og Det Tredie Testaments nye verdenskultur

Et berettiget spørgsmål er, om det overhovedet er relevant at sammenligne Luthers reformation med den humane verdenskultur, som Martinus' værk *Det Tredie Testamente* foregriber. – Reformationen indebar en bevidsthedsmæssig "opdatering" af den gamle kristendom og en afstandtagen fra pavedømmets magtsprog, men selve religionens grundstruktur med dens tilhørende teologiske forklaringsmodel blev der ikke sat spørgsmål ved. Martinus' kosmiske analyser peger derimod frem mod et helt nyt samfund og en ny menneskelig kultur.

De tanker, som Luther gav udtryk for i 1500-tallet, var de helt "rigtige i tiden" og var allerede begyndt at spire blandt mennesker i hans nærmeste omgivelser. Af den grund kunne de reformatoriske tanker hurtigt vinde gehør. Når det gælder *Det Tredie Testamente*, er der næsten gået hundrede år siden, den første del af *Livets Bog* blev udgivet, og cirka tres år siden hovedværket blev afsluttet. Indholdet, der kan betegnes som *intellektualiseret* kristendom, befinder sig utvivlsomt på et bevidsthedsniveau, der ligger skyhøjt over alment accepterede normer og opfattelser i vores moderne samfund. Det turde forklare, hvorfor værket endnu ikke har vakt nogen større opmærksomhed.

Er der da andre ligheder mellem Luthers tanker og Martinus' analyser udover det nævnte, at alle har lov til

at være præcis, som de er uden strenge krav, at det er tilladt at nyde livets glæder, og at det for både Luther og Martinus handler om at styrke den enkeltes personlige kontakt med Gud uden indblanding fra religiøse autoriteter? – Ja, der er også en lighed med hensyn til, hvordan nye idéer modtages, og den modstand, der normalt opstår! Så spørgsmålet er, om vi har lært noget af historien? Kan Luthers livsforløb kaste lys over den sædvanlige modsætning mellem gamle og nye tænkemåder?

Når noget nyt og uvant møder gamle indgroede forestillinger, kan forskellige scenarier opstå. Hvis ingen føler, at deres position er truet, ignoreres nye tanker normalt og bliver mødt med *tavshed*. I Luthers tilfælde valgte paven i første omgang ikke at reagere på en "ubetydelig

tysk munks" forehavende. Men så snart han og andre religiøse og verdslige autoriteter i hans omgivelser indså, hvad der var på spil, forstærkedes *modstanden* betydeligt. Og til sidst opstod et direkte brud og *konfrontation* mellem parterne. Splittelse og konflikt bliver normalt følgen, når to diametralt modsatte tænkemåder mødes.

Hvad angår udgivelsen af *Det Tredie Testamente*, er det stort set blevet mødt med tavshed. Selvom reinkarnationstanken ikke er helt ukendt for de fleste, er skridtet for det meste for stort til at motivere mennesker til at fordybe sig i Martinus' analyser. I det moderne samfund er der rigtig mange mennesker, der er ateister og materialister. Og så længe ingen føler sig truet af Martinus' analyser, er der ingen grund til at bekymre sig om noget, som man

Luther for rigsdagen i Worms
Anton von Werner (1843–1915)
[Foto: Wikimedia Commons]

opfatter og let affærdiger som en ny form for “sekt” blandt mange andre. Men hvis betydeligt flere mennesker skulle begynde at vise interesse og tilegne sig det kosmiske verdensbillede, ville modstanden helt sikkert stige blandt både troende og ateister.

Mennesker, der interesserer sig for *Det Tredie Testamente*, gør det naturligvis på lidt forskellige niveauer: “Her i dette arbejde gælder det for dem, der kommer og hører, hvad der bliver sagt, at de må tage det, som de forstår, det, som kan bekræftes af egne erfaringer, og lade resten ligge.” (*Grand Kursus*, stk. 50) Da en del af dem, der er modtagelige for de kosmiske analyser og til og med mener at have studeret Martinus’ litteratur grundigt, stadig kan være bundet af gamle tænkemåder og opfattelser, der er fremherskende i nutidens samfund, og endnu ikke

helt formår at tilegne sig og anvende den nye kulturs moral, er det uundgåeligt, at der også kan opstå uenighed og splittelse i kredsen af interesserede mennesker! Men ... ”det er ikke så vigtigt, at vi er enige om analyserne, men det er vigtigt, at vi er venner. Det med analyserne skal nok ordne sig, det ordner karmaen.” (“Den nye kultur” (M1775), stk. 20)

Når Martinus’ livsværk bliver mere kendt og vækker opmærksomhed, kan man forvente stor modstand fra akademisk, politisk og religiøst hold. Den nye verdenskultur, som Martinus vil inspirere os til at implementere, lader sig lige så lidt som olie og vand blande med de i dag fremherskende normer og tænkemåder. Forskellen på Luther og Martinus i den henseende er, at ytringsfriheden nu er så stærkt befestet, at ingen under normale

omstændigheder risikerer at blive truet på livet. Men meget tyder på, at det, vi nu oplever i verden, svarer til Bibelens bebudede “dommedag”, og det er naturligvis svært præcist at forestille sig, hvad deciderede krigshandlinger i kombination med den voksende uro, som breder sig i verden, kan føre til i den sidste ende. Kristus forudsagde “de sidste tider” med en stadig tiltagende polarisering mellem forskellige menneskers tænkemåde. (Jf. *Det Evige Verdensbillede III*, symbol 33, stk. 70, s. 288) Men en dramatisk “dommedag” vil måske kunne indebære et vendepunkt, hvor menneskeheden endelig begynder at lære af sin historie og sine tidligere mørke oplevelser!

Ingemar Fridell, 18 september 2024
Nyhamnsläge, Sverige
Oversat fra svensk af Jes Arbov

Det Tredie Testamente og den nye spiritualitet

Inden for de sidste 50 år er det blevet stadig mere tydeligt, at der på globalt plan er igangsat en fredelig spirituel revolution. Den er ganske vist endnu i sin begyndelsesfase, men den vil med tiden transformere samfundet og dets bærende institutioner på en måde, som vi vanskeligt kan gøre os realistiske forestillinger om i dag. Resultatet vil blive en ny kultur, hvor hverken penge, magt eller social status, men kærligheden til alle levende væsener, vil være det bærende

Af Jes Arbov

I de sidste 50 år er der sket en i historisk sammenhæng bemærkelsesværdig spirituel udvikling. Den kan kædes sammen med det fænomen, der fra 1970'erne blev kendt under betegnelsen *New Age* eller *New Age Spirituality*.

Denne udvikling inden for det religiøse og spirituelle område hænger nøje sammen med, at Jorden bevidsthedsmæssigt er på vej ind i den epoke, som Martinus betegner som "kristusepoken". Martinus forklarer, at udviklingen bliver stimuleret fra et system i mælkevejens centrum, hvilket han berører i sin 87-års fødselsdagstale, hvor han bl.a. siger:

"Jeg kan sige, at videnskaben begyndte i det 20. århundrede med en impuls. Det fik jeg at vide, da

jeg opnåede min kosmiske bevidsthed som 30-årig, hvor jeg jo fik al min viden.

I 1920 kom en ny impuls, som gav den kosmiske analyse fri. Hvis den ikke var kommet, havde De ikke kunnet læse noget om kosmisk bevidsthed. Men nu er den kosmiske bevidsthed givet fri, og De kan studere den og læse om den, efterhånden som det nu kommer ud.

I 1973 kom den sidste store impuls fra et system i mælkevejen. Den gav mystikken fri, det vil altså sige religiøsitet, – ikke blot de mystiske ting med mirakler, men selve det religiøse princip, selve det guddommelige princip, altså den højeste ild osv. Det er altså helt givet frit." (Martinus, 87-års fødselsdagstale)

Det er situationen i dag, og med den er der givet helt nye vilkår for menneskehedens bevidsthedsmæssige udvikling. At videnskaben er givet fri sammen med de kosmiske analyser betyder, at det guddommelige – og dermed selve Guddommen – i dag kan studeres på et videnskabeligt grundlag. Frigivelsen af det religiøse princip betyder, at "den højeste ild", der er det samme som "Guds altgenemstrålende ånd", der i Bibelen er udtrykt som "den hellige ånd",¹ i dag kan gøres til genstand for undersøgelse og drøftes i det offentlige rum, og at det, der tidligere blev holdt skjult og forbeholdt nogle få udvalgte som "hemmelig lære", i dag er offentligt tilgængeligt.

Det er et karakteristisk træk ved udviklingen, at de hierarkier, som man kender inden for de traditionelle

trosreligioner og -samfund, er nedbrudt. Hele udviklingen inden for den nye spiritualitet sigter mod, at det enkelte menneske udvikler kristusbevidstheden i sig selv. Om det skriver Martinus:

“Både intelligens og følelse er stærkt udviklet hos de fremskredne, moderne mennesker, ligesom der også forekommer intuition hos mange af de nævnte væsener. De moderne mennesker er således igennem den materielle forskning og træning i tankefunktion og mental skabelse vel udrustet til at kunne begynde at tage den ‘åndelige’ eller ‘kosmiske tænkning’ i besiddelse og dermed gøre sig selv mere og mere identisk med ‘kristusbevidstheden’, der jo i sig selv er lyset eller ‘vejen, sandheden og livet’. Og alt eftersom de tilegner sig denne bevidsthed eller mentale tilstand, behøver de ikke mere nogen åndelig vejleder eller ‘fører’. Det er således ikke en åndelig eller kosmisk ‘konge’, væsenerne af i dag søger, men derimod en udvikling af evnen til at være sin egen selvstændige ‘fører’. Man søger udelukkende tilfredsstillelse af hungeren efter at blive totalt selvstændig og fri på det ‘kosmiske’ eller åndelige område, på samme måde som man for længst er blevet et frit og selvstændigt tænkende menneske på det materielle eller fysiske plan. (Martinus, *Hvad er sandhed*, kap. 27)

Når Martinus i sin 87-års fødselsdagstale nævner, at de kosmiske analyser blev givet fri i 1920, betyder det, at de fra det tidspunkt kunne manifesteres skriftligt og mundtligt inden for en endnu forholdsvis begrænset kreds. Mens Martinus skrev sine bøger og holdt sine foredrag var antallet af mennesker, der forholdt sig til analyserne og studerede dem, meget begrænset, og i endnu dag,

mere end 40 år efter Martinus forlod det fysiske plan, er det stadig tilfældet.

Reelt bliver de kosmiske analyser først frigivet, når *Det Tredie Testamente* kommer ud på de store bogforlag og værket dermed bliver synligt og omtalt og drøftet i medierne:

“Mine analyser og mine bøger er nemlig ikke givet fri af Forsynet, før ‘Det Tredie Testamente’ er kommet ud på de store forlag. Så vil der blive meget røre omkring det, så vil det få sin velsignelse og sin forbandelse. Men vi behøver ikke at være bange for forbandelsen, for vi forbander ikke selv nogen, og så kan vi ikke røres på denne måde.” (Martinus, “Den nye kultur”)

“
Mine analyser og mine bøger er nemlig ikke givet fri af Forsynet, før “Det Tredie Testamente” er kommet ud på de store forlag.

Martinus

På Martinus’ initiativ udkom *Det Tredie Testamente* ganske vist på Borgens Forlag fra 1981 og i de følgende år. Det førte imidlertid ikke til et egentligt gennembrud, der gjorde værket almindeligt kendt, og på et tidspunkt efter 2005, opsigde Martinus Institut aftalen med Borgens Forlag, og siden er værket igen blevet udgivet på Martinus Instituts eget forlag.

Den indflydelse, *Det Tredie Testamente* har haft på udviklingstendenserne inden for den nye spiritualitet i de sidste 50 år, har derfor også været yderst begrænset. Det betyder, at forståelsen af det kosmiske verdensbillede og de forandringsprocesser i den menneskelige psyke, der af flere og flere opleves som bevidsthedens omskabelse i retning af kristusbevidsthed, primært er blevet tilvejebragt af andre kilder.

Karakteristiske træk af den ny spiritualitet

Den institutionelle ramme for formidlingen af den nye spiritualitet er ikke længere organiseret religion med faste ritualer og ceremonier osv., men løst sammenkoblede netværk, hvor internettet spiller en stor rolle for formidling og kommunikation. Der er ingen centrale “hellige bøger” – i lighed med f.eks. Bibelen og Koranen eller andre kanoniserede skrifter – som alle forholder sig til. Det er derimod først og fremmest *livet selv*, der rummer den religiøse dimension og taler til den, der er “spirituelt vågen”, og som derfor er begyndt at lytte og forstå de muligheder for personlig vækst, der ligger gemt i helt almindelige personlige oplevelser og refleksion. Det er selve livet, der er grundlag for den spirituelle forståelse og erfaring.

Hvis man fra et overordnet perspektiv ser på den information, der findes rundt om i bøger og på internettet, er der en række elementer af grundlæggende, fælles forståelse,

SPIRITUALITY • SCIENCE • HEALING • CONSCIOUSNESS

NEW VIDEOS EVERY WEEK!

Next Level Soul ved Alex Ferrari er med sine 956.000 abonnenter og 2.008 videoer en af de mest populære YouTube-kanaler inden for den nyere spiritualitet. Gennem interviews med forskellige personer, der er kendt i det spirituelle landskab, behandles emner som spiritualitet, nærdødsoplevelser, kanalisering, kvantumfysik, kreativitet, forhistoriske civilisationer, spirituelle mestre, healing og sundhed.

som går igen hos de fleste af dem, der formidler forskellige aspekter af det nye kosmiske verdensbillede:

- Der findes én Gud. For ikke at blive forvekslet med dogmatisk religion, har man forskellige alternative betegnelser for Gud som for eksempel: Kilden (*the Source*), universet (*the universe*) og Skaberen (*the Creator*).
- Vi er alle ét. Vi er ikke adskilt fra Gud. Vi er en del af Gud. Det gælder mennesker, dyr, planter og mineraler.
- Der findes et Forsyn i form af højt udviklede væsener (opstegne mestre, guider, engle), der overvåger udviklingen.
- Disse højt udviklede væsener vil på et tidspunkt vise sig mere tydeligt for os, og de vil indgå i et bevidst samarbejde med os i omstillingsprocessen til den nye kultur.
- Menneskene befinder sig på højst forskellige udviklingstrin, og derfor er modtageligheden for det kosmiske verdensbillede forskellig.
- Alt tjener et formål. Intet sker tilfældigt.
- Alle erfaringer er meningsfulde og indgår som dele af en "spirituel rejse".
- Det er gennem lidelseserfaringerne, at vi udvikler os.
- Tilgivelse, accept og taknemmelighed er en forudsætning for spirituel vækst.
- Det enkelte menneske udvikler sig frem imod at opnå balance

mellem det feminine og maskuline i bevidstheden.

- Man taler om en "opvågning" (awakening) til den nye virkelighed. Den sker gradvist, men er ofte initieret af en særlig begivenhed som f.eks. en eksistentiel krise, en spontan "mystisk oplevelse" eller en "nærdødsoplevelse".
- Udviklingen indebærer, at bevidstheden hæves til en højere frekvens.
- Udviklingen sigter mod, at den enkelte forbinder sig med sit højere Selv og derved uden om ydre autoriteter oplever sandheden *indefra*.
- Alle religioner indeholder brudstykker af sandheden, men ingen religion har "hele sandheden".
- Ingen er "fortabte". Alle er omfattet af Guds ubetingede kærlighed, og alle vil udvikle kærligheden i sit eget indre og blive en del af den nye verdenskultur.

Jeg vil ikke gå nærmere ind på de enkelte punkter her, men blot konstatere, at de tydeligvis er i god harmoni med det *kosmiske verdensbillede*, sådan som Martinus beskriver det.

Når man beskæftiger sig med formidlingen af den nye spiritualitet, er det vigtigt at gøre sig klart, at kilden til den ny viden, der kommer frem, primært stammer fra kanaliseringer eller såkaldte "downloads", hvor information fra højere udviklede væsener – f.eks. i form af "opstegne mestre", højtudviklede væsener fra andre kloder eller "engle" – bliver "ned-

transformeret" til et jordmenneskeligt bevidsthedsplan. Der kan også være tale om "nærdødsoplevelser", hvor guider og højt udviklede væsener informerer den midlertidigt afdøde om forskellige sammenhænge og dynamikker, og hvor vedkommende siden efter bedste evne forsøger at gengive, hvad hun så og oplevede "på den anden side".

Det betyder, at den viden, der formidles typisk er "på anden hånd". Der er ikke – som hos Martinus – tale om en selvstændig intuitiv skuen af verdensaltets evige love og principper, men en *videreformidling* eller *genfortælling* af højere udviklede væseners forklaringer. Det er i den forbindelse klart, at når et lavere udviklet væsen viderebringer, hvad et højere udviklet væsen har formidlet, kan der indsnige sig unøjagtigheder og fejl. Dertil kommer, at det relativt lavere bevidsthedsniveau hos den modtagende part betyder, at der uundgåeligt vil være begrænsninger i den viden, der kan formidles.

Man skal i den forbindelse også være opmærksom på, at der på det åndelige plan også befinder sig mørke kræfter. De er undertiden i stand til at bedrage medier, som de udvælger, til at tro, at de repræsenterer lyset. Det er derfor ikke alt, der udgiver sig for at repræsentere lyset, der rent faktisk også gør det.

Det stiller derfor store krav til den kritiske sans at vurdere de forskellige oplysninger. De mennesker, der skriver bøger, holder foredrag og giver interviews om det nye verdens-

Som forfatter er Martinus suverænt sin egen kilde. Han oplever verdensaltets bærende struktur og funktionsmåde ved selvsyn, og han formidler verdensbilledet uforfalsket i den renest mulige form. Og han gør det 100% uegennyttigt, hvilket er det samme som at sige, at han gør det 100% næstekærligt. På den måde er Martinus' formidling af det evige verdensbillede enestående. Det er helt og aldeles befriet for kommercielle hensyn og interesser.

billede, er selvfølgelig dybt engagerede af de emner, som de taler om. Og de har ofte også værdifulde, *selvoplevede* erfaringer, som de deler. Men det betyder ikke, at de er "eksperter" i kosmisk videnskab. De er selv under uddannelse og i færd med at tilegne sig det nye verdensbillede *samtidig med*, at de underviser og instruerer andre i det. Det er der ikke noget forkert i, men det er vigtigt at gøre sig det klart, at der er den begrænsning.

Når man samlet skal vurdere den information, der videregives via bøger, seminarer og på videoplatforme som f.eks. YouTube, er det tydeligt, at der også er kommercielle interesser involveret. Overskrifter og omtaler bliver mange gang formuleret med et anstrøg af noget *sensationelt* for at vække opmærksomhed – og for derved at få klik, likes og køb.

Når det er sagt, må man dog samtidig sige, at de mange oplysninger om det nye verdensbillede, der med stigende intensitet kommer frem i disse år, ikke desto mindre vidner om den kærlige vejledning, der konstant omgiver os, og som vi kan tage imod, hvis vi er åbne over for det. Ikke mindst for de mennesker, der ikke i forvejen kender til *Det Tredie Testamente*, kan det være en uvurderlig hjælp til at forstå den bevidsthedsmæssige transformation, som flere og flere begynder at opleve, de er involveret i.

I det store og hele må man derfor sige, at der er tale om værdifuld vejledning, og at en stor del af den information, der kommer frem, er med til at berede jordbunden for, at *Det Tredie Testamente* på et tidspunkt kan blive alment kendt og udbredt.

Det Tredie Testamente som det åndsvidenskabelige fundament for den ny verdenskultur

Når vi på den baggrund sammenligner den efterhånden ret udbredte og mangefacetterede formidlingen af

den nye spiritualitet med *Det Tredie Testamente*s formidling af det kosmiske verdensbillede er det første, der springer i øjnene, at *Det Tredie Testamente* ikke er givet kanaliseret og i brudstykker. Som forfatter er Martinus suverænt sin egen kilde. Han oplever verdensaltets bærende struktur og funktionsmåde ved *selvsyn*, og han formidler verdensbilledet uforfalsket i den renest mulige form. Og han gør det 100% uegennyttigt, hvilket er det samme som at sige, at han gør det 100% næstekærligt. På den måde er Martinus' formidling af det evige verdensbillede enestående. Det er helt og aldeles befriet for kommercielle hensyn og interesser. Det er kærlighedsvidenskab i den renest mulige form, og som soler skinner det på alt og alle, der kommet i berøring med det.

Indtil nu er det kun Martinus, der har manifesteret det kosmiske verdensbillede i *absolut renkultur* som *åndsvidenskab*, og det var hans vurdering, at der heller ikke kommer andre tilsvarende værker foreløbigt:

"Der er ikke magen til værk. Det er det eneste værk, der eksisterer, – og bliver [det] også foreløbig. ... Det er Biblen, der er færdiggjort. Den Hellig-Ånd, som Kristus har bebudet." (Martinus, rådsmøde, 5. august 1975)

Når man sammenligner *Det Tredie Testamente*s analytiske og åndsvidenskabeligt funderede formidling af det kosmiske verdensbillede med beskrivelser fra andre kilder, bliver det tydeligt:

- At *Det Tredie Testamente* gengiver *hele* verdensbilledet. Der er ikke her tale om brudstykker eller mere eller mindre isolerede detailoplysninger.
- Beskrivelsen af verdensbilledet er logisk sammenhængende, og det påvises, hvordan alle detail-

analyser understøtter det store facit "alt er såre godt."

- De kosmiske analyser formidles på en måde, der gør det muligt for læseren at vurdere analysernes sandhedsværdi på grundlag af sit eget, *alment menneskelige* erfaringsmateriale.

Dertil kommer, at *Det Tredie Testamente* indeholder væsentlige elementer, som ikke findes tilsvarende andre steder, og som er en forudsætning for en *intellektuel* eller (ånds)*videnskabelig helhedsforståelse* af det kosmiske verdensbillede. Det gælder f.eks.:

- Det levende væsen som et treenigt princip
- Grundenergiene og deres kombination
- Spiralkredsløbene
- Livsenhedsprincippet med mikrokosmos, mellemkosmos og makrokosmos som levende væsener
- Mørkets nødvendighed og retfærdiggørelse
- Polanalyserne

Det er ligeledes karakteristisk for Martinus' formidling af det evige verdensbillede, at det er befriet for enhver form for sensationslyst. Den viden, Martinus formidler via de kosmiske analyser, er i virkeligheden yderst begrænset i forhold til det vidensocéan, han øste af og havde adgang til:

"Det er ikke nær alt det, som jeg i virkeligheden har adgang til, der er blevet beskrevet, det er begrænset til den viden, som menneskene skal have." (Martinus, "Den nye kultur")

Havde Martinus ønsket at skabe opmærksomhed eller ligefrem sensation, kunnet han have gjort det. Det var imidlertid ikke hans mission. Han formidler kun den viden, menneske-

“

Der er ikke magen til værk. Det er det eneste værk, der eksisterer.

Martinus

ne har brug for på det nuværende trin i udviklingen, og som hjælper dem fremad i *moral* eller *næstekærlighed*. Det er den – og udelukkende den – udviklingsproces *Det Tredie Testamente* understøtter. Det vil sige det enkelte menneskes gradvise omskabelse til et kristusvæsen, eller – som Martinus også formulerer det med en reference til skabelsesberetningen i Første Mosebog – til "menneske i Guds billede efter hans lignelse".

Det indgik heller ikke som en del af Martinus' mission at udtale sig konkret om de kommende begivenheder, men han er flere steder inde på, at de kosmiske analyser først for alvor bliver udbredt efter en kommende verdenskrig:

"I den kommende tid, når den verdenskrig og de verdenskatastrofer, som er i anmarch, har passeret, vil der blive dannet udveje for at forbinde den materialistiske videnskab med den åndelige videnskab, dvs. verdensbilledets analyser. [...] De har fået det som videnskab, og det er det, der er 'Talsmanden, den Hellige Ånd'. Mine analyser er 'hellig viden og hellige tanker', og det er dem, der vil blive fundamentet for menneskehedens frelse og for menneskehedens udvikling frem til 'mennesket i Guds billede'." (Martinus, "Om mig selv, min mission og dens betydning")

Til den tid, når en stor del af verden ligger i ruiner, og menneskene erkender, at de på et materialistisk grundlag er ude af stand til at bygge den fredelige kultur op, som de dybest set ønsker, vil *Det Tredie Testamente* komme til at stå som *værket*, der på én gang etablerer åndsvidenskaben som en *egentlig* videnskab her på Jorden og samtidig kommer til at danne det teoretiske fundament for den nye verdenskultur, der vil blive bygget op på ruinerne af den gamle. Om det siger Martinus også:

"Kristi genkomst er ikke, at man ser Kristus. Det er, at man ser den nye verdensimpuls. Kristi genkomst bliver altså en verdensvidenskab. Det bliver ikke nogen religion. Menneskene får ikke mere nogen religion. Nu bliver det den virkelige videnskab. Menneskene i dag vil nok grine og pege fingre ad det. Men de kan ikke komme frem i videnskab, uden at de skal igennem mine analyser." (Martinus, rådsmøde, 9. september 1980)

Det Tredie Testamente er et gennemført *sandt* værk. Det er fra start til slut båret af "sandhedens ånd", som er det samme som det, der i Bibelen bliver betegnet som "Helligånden". Ved at læse *Det Tredie Testamente* kommer man i *kontakt* med denne ånd, og man studerer derved på et åndsvidenskabeligt grundlag selve Guddommen – og dermed livets evige struktur og mening. Det siger nærmest sig selv, at der derved åbnes for helt nye indsigter hos den næstekærlige – og derfor modtagelige – læser. Indsigter som er fuldstændig enestående i verdenslitteraturen.

Noter

1. Jf. Martinus, *To slags kærlighed*, kap. 19.

Englene er i disse år på vej ind i kulturen som en levende og nærværende realitet. En af deres kendteste ambassadører er den irske forfatter Lorna Byrne

Vi er aldrig alene

Af Jes Arbov

Nogle mennesker har særlige evner, som ingen eller kun ganske få andre mennesker har. Lorna Byrne (f. 1953) er et af dem.

Lorna Byrne voksede op i en fattig familie i Dublin i Irland sammen med syv søskende. Så længe hun kan huske, har hun set og talt med engle.

Det har naturligvis præget hendes opvækst, at hun har haft dette for hende selv helt naturlige samvær med engle. Ud over at hun havde denne indre verden, som andre bemærkede, at hun undertiden hengav sig til, men ikke forstod, led hun i alvorlig grad af dysleksi (ordblindhed). Disse to ting i kombination betød, at hun som barn blev anset for at være lidt til en side og svagt begavet.

Som voksen har hun kunnet læse en smule, men ikke skrive. Hendes bøger er derfor dikteret til en computer, og derefter har andre, heriblandt hendes datter, hjulpet hende med at omsætte det indtalte til færdigbearbejdet, læsbar form.

Det lå derfor heller ikke i kortene, som hun selv og andre mennesker så det, at hun en dag skulle blive en verdenskendt forfatter, og at hendes bøger skulle komme på bestsellerlisterne og blive oversat til 30 sprog og udgivet i mere end 50 lande.

Af natur er Lorna Byrne genert og tilbageholdende, og det fremgår af bøgerne, at det er englenerne, der har presset på og sat hende i gang med at skrive. Ud over hvad bøgerne ellers

er, er de derfor i høj grad også et bestillingsarbejde fra englenerne. Gennem det enestående samarbejde med Lorna Byrne gør de opmærksom på deres eksistens, og viser dermed de læsere, der er modtagelige for budskabet, at engle er virkelige, levende væsener – og i øvrigt fuldstændig usentimentale.

I bøgerne møder vi forskellige typer af engle, og der er mange eksempler på, hvordan engle kan skifte form og vise sig for mennesker på den måde, der passer bedst i en given situation. Og det sker ofte med et anstrøg af humor. Engle er hverken han- eller hunkøn, men de kan vise sig i kvindelig eller mandlig skikkelse. Alle mennesker har en skytsengel:

“Din skytsengel er din krop og din sjæls vogter. Han blev tildelt dig, før du overhovedet blev undfanget. Mens du voksede i din mors mave, var han hvert øjeblik med dig og beskyttede dig. Da du blev født og voksede op, forlod din skytsengel dig aldrig et eneste øjeblik. Han er med dig, når du sover, når du er på badeværelset, hele tiden – du er aldrig alene. Når du dør, er din skytsengel der også ved din side og hjælper dig med at “gå over”. Din skytsengel lader også andre engle komme ind i dit liv for at hjælpe dig med forskellige ting; de kommer og går. Jeg kalder disse engle for lærere.” (fra *Angels in My Hair*, min oversættelse)

Bogen viser også, hvor svært det kan være for et almindeligt menneske at samarbejde med engle. Som da Lorna Byrne ved en tankstation, trods englenes klare advarsel, stædigt insisterer på, at benzinstanderen er en dieselstander og begynder at hælde det forkerte brændstof i tanken.

Bønnen spiller en afgørende rolle – også i samværet med englene:

“Der er en umådelig kraft i bøn, også selvom man kun beder et enkelt sekund. Jeg har aldrig fortalt dig, at jeg beder hver gang, inden jeg begynder at skrive, og englene beder sammen med mig. Hver gang nogen af os beder, beder bønnens engle altid sammen med os, og også vores skytsengle, så vi er aldrig alene i vores bøn. Det er som et kæmpemæssigt omvendt vandfald fyldt med engle, der stiger op mod himlen og forstærker vores bønner.” (*Englene er overalt*)

Ved at samarbejde med englene kan vi mennesker blive skytsengle for hinanden og for jordkloden. Ved at indstille bevidstheden på alkærlighedens bølgelængde, får vi den infor-

mation, som vi behøver for at kunne handle på den bedst mulige måde i den givne situation:

“... vi mennesker selv skal være skytsengle for hele naturen og alle dyrene. Gud sørger for, at hans engle gang på gang minder os om at tage os af dyrene og naturen og passe på planeten.”

Gennem bønner kan vi være med til at fremme freden overalt, hvor vi kommer:

“Jeg vil gerne huske dig på, at bøn er en stærk kraft, så bed for fred. Du bør altid tage freden med i dine bønner, uanset hvilken religion du tilhører. Stræb altid mod fred, uanset hvad der foregår i dit liv eller rundt omkring i verden.” (*Englene er overalt*)

På den måde foregriber Lorna Byrne med sine bøger den bevidsthedsindstilling, der ifølge Martinus vil vokse frem og blive helt almindelig:

“Mennesket af i dag er begyndt at tænke i nye baner, og når det efterhånden evner at forbinde disse tanker med den indbyggede automatfunktion, som det er i besiddelse af, enten det vil eller ej, vil en ny og langt mere intens oplevelse af Gud og af evigheden afløse det ateistiske og materialistiske ‘tomrum’, som er dominerende i dag. Det vil blive lige så naturligt for mennesket at henvende sig i bøn til det ‘Noget’, som er den evige Guddom, som det er for samme væsen at se noget, høre noget eller i det hele taget opleve noget.” (Martinus, “Forsynet”)

Sammenligner man gudsbilledet i Lorna Byrnes bøger med gudsbilledet i *Det Tredie Testamente*, forekommer det at være en smule naivt.

For eksempel er der en poetisk beskrivelse, der giver indtryk af, at

mennesker på et tidspunkt et blevet skabt af Gud, og derfor ikke er evigt eksisterende væsener.

Mørket er stadig delvist et mysterium. Det fremgår ikke, at lidelser er nødvendige, fordi de giver os de erfaringer, der sætter os i stand til at opleve lyset.

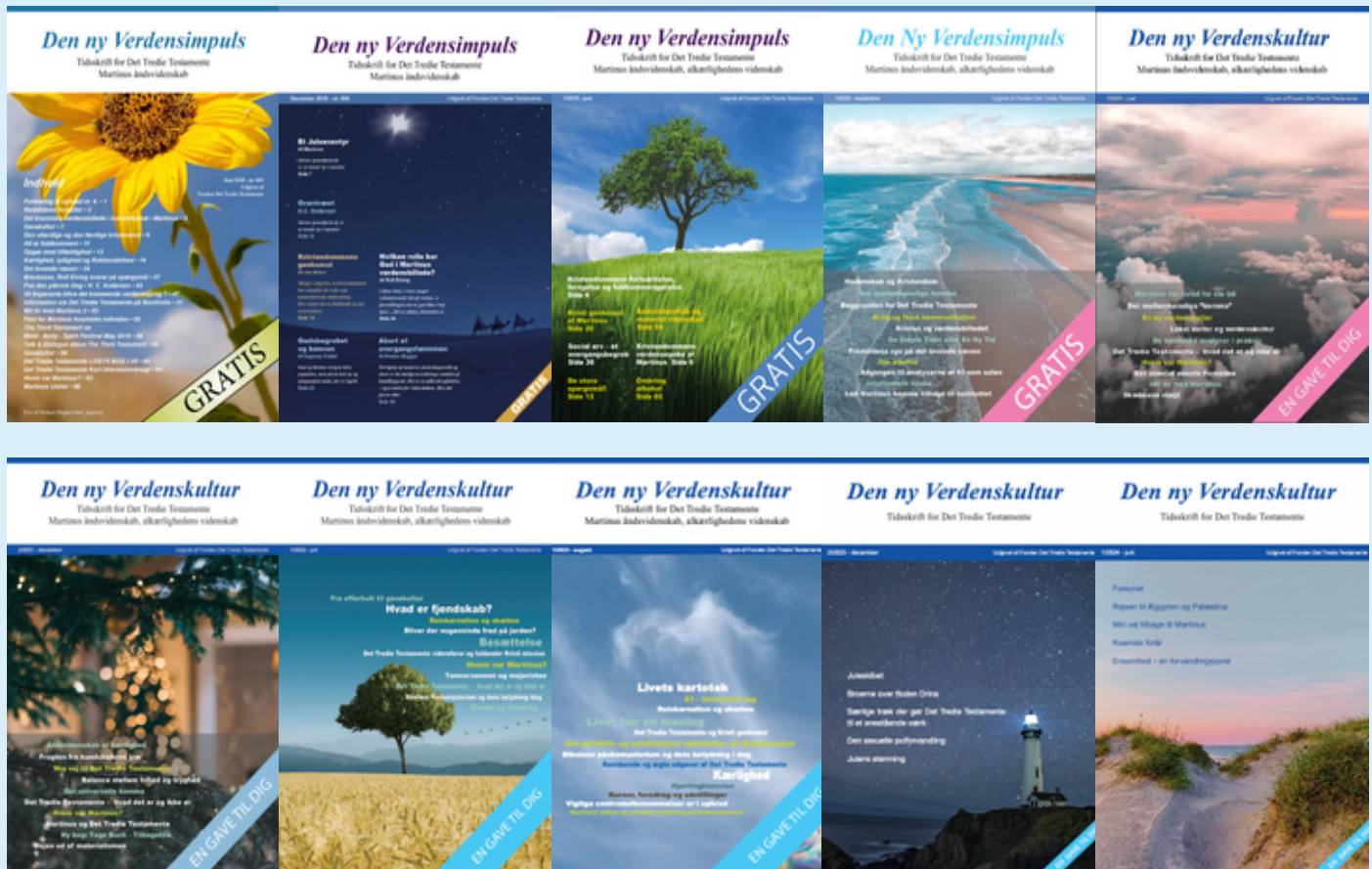
Faderen er ivrig lystfisker, og som barn elskede Lorna, at være med på fisketurene. Alt dette beskrives uden forbehold og uden, at der sættes spørgsmålstegn ved det.

Når man åbner en bog af Lorna Byrne, møder man en opmærksom og empatisk forfatter, der holder af munterhed og fordragelighed. Mellem linjerne mærker man et hjerte, der banker for en bedre verden. Der er en atmosfære af ærlighed og hengivelse. Det er den atmosfære, man går ind i, når man læser hendes bøger, og den kan naturligvis ikke gengives i en omtale som denne. Her må man selv slå op i en af hendes bøger og begynde at læse.

Omtalen her af Lorna Byrne og hendes bøger er baseret på de to selvbiografiske titler: *Engle i mit hår* (2010) og fortsættelsen *Englene er overalt* (2018). På dansk findes også titlerne *Kærlighed fra himlen* (2016) og *Hjertebøn* (2018).

Om *Den ny Verdenskultur*

Kære læser

Formålet med artiklerne er først og fremmest, at de skal vække interesse for den nye verdenskultur ved at henvende sig bredt til det omgivende samfund, og dermed også til dem, som endnu ikke kender *Det Tredie Testamente* eller Martinus' analyser, som indeholder videnskaben om alkærligheden.

Ved tilrettelæggelsen må vi tage hensyn til økonomien og for hvert nummer overveje, hvor mange sider og artikler det kan indeholde, og hvor mange eksemplarer kan vi trykke.

Tidsskriftet er gratis og skal helst også findes i en papirudgave, så det kan ligge fremme på landets biblioteker, i studiegrupper, på vores mange årlige udstillinger og på udleveringsstederne (se liste bagerst i bladet).

Hvis du vil modtage bladet med posten, skal du derfor indsende en frankeret svarkuvert (i A4 format) med frimærke 80 kr. til:
Fonden Det Tredie Testamente
Att. Jan Langekær
Vestre Gade 6A
2605 Brøndby

Hvis du vil være med til at udbrede kendskabet til *Det Tredie Testamente* er du velkommen til at dele bladet med andre interesserede. På forhånd tak til alle, som ønsker at virke til gavn for den ny humane verdenskultur.

BOGHOLDERI
Mobil: 2015 7811
MobilePay: 227366
Danske Bank reg. 3572,
Konto 3572030989
IBAN kontonummer:
DK6030003572030989
BIC (SWIFT-adresse):
DABADKKK

Kærlig hilsen
Den ny Verdenskultur
Jan Langekær

Kurser og foredrag

FORÅRSKURSUS PÅ AVNØ HØJSKOLE 2025

Intensivt udvidet weekendkursus

Torsdag den 10. april til søndag den 13. april 2025

Kursus i **Martinus åndsvidenskab**
og hans epokegørende værk **Det Tredie Testamente**.

Overnatning og forplejning

- 2.200 kr pr. person for dobbeltværelse
- 1.800 kr for enkeltværelse

- Kurserne afholdes på **Avnø Højskole**
Flyvervej 10, 4750 Lundby

- Der er ingen kursusafgift. Kurserne afholdes efter gaveprincippet

- **Program og tilmelding:** dettredietestamente..info eller telefon 2015 7811

SOMMERKURSER PÅ AVNØ HØJSKOLE 2025

To intensive et uges kurser

Mandag den 6. juli til lørdag den 12. juli 2025

Mandag den 13. juli til lørdag den 19. juli 2025 (engelsk)

Begge kurser er i **Martinus åndsvidenskab**
og hans epokegørende værk **Det Tredie Testamente**.
Det første kursus, den 6.-12. juli, er på *dansk* og det andet, den 13.-19. juli er på *engelsk*.

Overnatning og forplejning

- 3.000 kr pr. person for dobbeltværelse
- 4.000 kr for enkeltværelse
- Early-birdy rabat ved tilmeldning inden 11. februar

- Kurserne afholdes på **Avnø Højskole**
Flyvervej 10, 4750 Lundby

- Der er ingen kursusafgift. Kurserne afholdes efter gaveprincippet

- **Program og tilmelding:** dettredietestamente.info eller telefon 2015 7811

JUBILÆUMSFEST FOR MARTINUS KOSMISKE INDVIELSE

Årlig fest med taler, musik, dialog og veganerbuffet

Lørdag den 29. marts 2025, kl. 12:30-18:00

Festen afholdes i **Kulturhuset Kilden, Teatersalen**
Nygårds Plads 31, Brøndbyøster
2605 Brøndby

- Gratis entre, arrangementet afholdes efter gaveprincippet

- Veganerbuffet kl. 18:00 til 150 kr (tilvalg)

- **Program og tilmelding:** dettredietestamente.info eller telefon 2015 7811

Alle arrangementer er uden kursus- og foredragsgebyr
og afholdes af LIVETS SKOLE i Martinus åndsvidenskab

Studiegrupper og uddelingssteder

I DANMARK, SVERIGE OG NORGE

Udleveringssted **U** Studiegruppe **S**

Avnø	3698 1808	U		Nørre Alslev/Falster	3151 2434	U	
Ballerup	3151 2434	U	S	Odense	2138 2638	U	S
Bogø By	2329 7658	U	S	Oslo	+47 9882 8168	U	
Broager	2393 7838	U	S	Randers	2993 3085	U	S
Brøndby	2015 7811	U		Sindal, Nordjylland	2628 4040	U	
Dragør	3034 0713	U		Sorø	4026 5675	U	
Egernsund	2030 0850	U	S	Store Heddinge	2991 6930	U	S
Esbjerg	3054 5065	U	S	Søborg	4022 2252	U	
Frederiksberg	2015 7811	U	S	Thy	2013 2989	U	S
Gilleleje	6083 8008	U		Tommerup	2138 5380		S
Göteborg	+46 73677 9594	U	S	Torup	6075 8855	U	
Holmegaard, Sydsjælland	2081 6044	U		Valby	3672 1750	U	
Horsens	2236 0179	U		Vanløse	2087 6006	U	S
Jægerspris	3151 2434	U		Vejle	2992 9831	U	S
Klint, Nykøbing Sj.	5378 5272	U	S	Viborg	2036 5580	U	S
Kongens Lyngby	6070 7969	U		Vissenbjerg	2138 2638	U	
København	4040 2168	U		Aalborg	2628 4040	U	S
Malaga, Spanien	+34 60329 5547	U		Aarhus	4026 4094	U	S

Du kan desuden få *Den ny Verdenskultur*:

- På vores årlige helsemesser og udstillinger i Danmark.
- Ved selv at hente det på et af vores uddelingssteder.

Hjælp til oprettelse af studiegrupper og afholdelse af foredrag i Det Tredie Testamente

NYE AKTIVITETER

Hjælp til start af nye aktiviteter

Vores team af frivillige har stor erfaring med opstart af studiegrupper, afholdelse af udstillinger, foredrag, kurser og kan stille alt det nødvendige materiale til rådighed i form af bøger, symboler, studiemateriale og udstillingsdisplay, samt give råd og vejledning.

Henvendelse

LIVETS SKOLE i Martinus Åndsvidenskab
Vestre Gade 6A, Brøndbyøster
2605 Brøndby
Jan Langekær
Mobil: 2015 7811
livetsskole.info

Udstillinger 2025

Krop-Sind-Ånd messe i Brøndby Hallen, København, 31. januar - 2. februar 2025
Krop Sind Ånd Messe i Aalborg Kongres og Kultur Center, 28. februar - 2. marts 2025
Folkemødet på Bornholm, 12. - 14. juli 2025
Krop Sind Ånd Messe i Djursland Bank Arena, Aarhus, september/oktober 2025
Frankfurter Buchmesse, Tyskland, 15. - 19. oktober 2025
Mystikkens Univers i Østerbrohuset i København, 31. oktober – 2. november 2025
Avnø Højskole, 2 permanente udstillinger udlånt af LIVETS SKOLE:
Det Evige Verdensbillede og Livets Eventyr

“

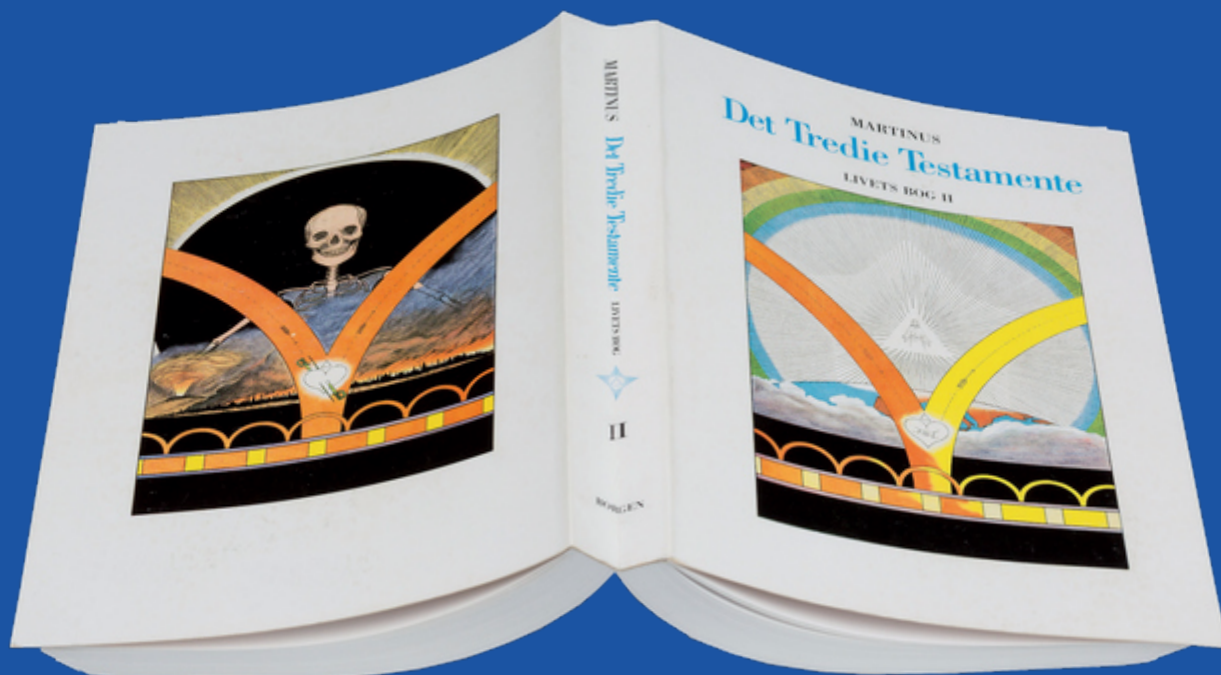
Mennesker, som føler sig tiltrukket af mine kosmiske analyser og føler trang til at studere det verdensbillede, jeg skildrer i mit hovedværk LIVETS BOG og andre bøger, gør det på grund af den indre bevægelse eller forvandling, der allerede er ved at ske i deres mentalitet. Hvis ikke De i Deres bevidsthed allerede besidder visse erfaringer, vil mit arbejde slet ikke have interesse for Dem. En indre organisk funktion må være til stede, og det er den funktion, man kalder næstekærlighed.

Martinus

“Den mentale kursændring”, *Kosmos* 1972, nr. 21.

Det Tredie Testamente

Martinus åndsvidenskab

Kristendommens fortsættelse, fornyelse og fuldkommengørelse
Talsmanden den Hellige Ånd

LIVETS BOG I-VII

dettredietestamente.info
thethirdtestament.info
al-3ahd-al-thaleth.info
livetsskole.info